

PIES

**RASOWY i JEGO
HODOWLA w POLSCE**

**KWARTALNIK POLSKIEGO ZWIĄZKU
HODOWCÓW PSÓW RASOWYCH**

1938

ZESZYT 2-3-ci

WARSZAWA

UL. KOPERNIKA Nr. 30. TEL. 201-38

PIES RASOWY I JEGO HODOWLA W POLSCE

L'ELEVAGE DES CHIENS DE RACE EN POLOGNE

THE PURE BRED DOG IN POLAND

RASSEHUND UND SEINE ZUCHT IN POLEN

1938

ZESZYT II—III

REDAKTOR **MAURYCY TRYBULSKI**

W Y D A W C A:
POLSKI ZWIĄZEK HODOWCÓW PSÓW RASOWYCH
W OSOBIE SYLWESTRA STACHIEWICZA
WARSZAWA, UL. KOPERNIKA 30
TELEFON 201-38. KONTO P. K. O. 10.398

Drukarnia
PIOTR PYZ i S-ka
w Warszawie
Miodowa 8

Z POKAZU PRACY PSA POLICYJNEGO

urządzonego staraniem Komendy Policji Państwowej w Łodzi,
na boisku sportowym w Helenowie, dnia 19.VI.38 r.

Do pokazu wybrano 16 przewodników z psami służbowymi (etatowymi i prywatnymi), które poprzednio wykazały instrukcją wymagane kwalifikacje.

Wykaz uczestników pokazu:

Psy śledcze.

- 1) Furmanek Władysław, st. post. sł. śl., Wydz. Śl. Łódź — „Nero”, doberm. i „Ornak” polski owczarek podh.
- 2) Szewczyk Mieczysław, st. post. sł. śl., Wydz. Śl. Piotrków — „Ita” i „Onyks”, owczarki niemieckie.

Pies służbowy „Ornak”, wspaniały owczarek podhalański w postawie — „Siad”.

Psy prywatne - towarzysze.

- 1) Stifter Fryderyk, poster., Kom. Pow. Sieradz — „Boks”, bokser.
- 2) Zakrzewski Jan, poster., Pow. Kom. Łęczyca — „Eros”, owczarek niem.
- 3) Krajewski Adam, st. post. sł. śl., Wydz. Śl. Wieluń — „Lord”, owczar. niem.
- 4) Biesiadecki Stanisław, poster., Wydz. Śl. Wieluń — „Mazgaj”, owcz. niem.
- 5) Jeziorny Leon, st. poster., Wydz. Śl. Piotrków — „As”, rotweiler.
- 6) Piwowarski Roman, poster., Kom. Pow. Łódź — „Nero”, owczarek niem.
- 7) Tulkowski Walerian, poster., Kom. Pow. Łęczyca — „Bibi”, owczarek niem.
- 8) Biłek Jan, st. poster., Wydz. Śl. Piotrków — „Doks”, dog.
- 9) Otrębski Tadeusz, st. przod. Kom. Pow. Piotrków — „Reks”, owcz. niem.
- 10) Cyran Franciszek, poster., Kom. m. Łodzi — „Akord”, owczarek niem.
- 11) Jonach Jan, poster., Kom. Pow. Piotrków — „Reks”, owczarek niem.
- 12) Kina Władysław, przod., Kom. Pow. Łask — „Reks”, doberman.
- 13) Krzyżanowski Ignacy, poster., Kom. Pow. Łask — „As”, owczarek niem.
- 14) Dzieduch, poster., Kom. m. Łodzi — „Tarzan”, rotweiler.

Pokaz obejmował:

I. Prace węchową.

- 1) Praca na śladzie.
- 2) Porównywanie woni od przedmiotu do osoby.

II. Prace psów - towarzyszy.

- 1) Zbiorowe ćwiczenia posłuszeństwa.
- 2) Ćwiczenia pojedyńcze i gimnastyka.
- 3) Obrona:
 - a) odparcie zamachu na przewodnika w miejscu,
 - b) eskorta przytrzymanego z zamachem i ucieczką,

Owczarek podhalański „Ornak” jako pies służbowy w pościgu.

- c) rewizja przytrzymanego w obecności psa,
- d) pilnowanie osoby,
- e) przytrzymanie uciekającego,
- f) odwołanie od pomocnika,
- g) strzał własny,
- h) strzał obcy.

III. Propagandowy pokaz sprawności służbowej polskiego owczarka podhal. „Ornaka”.

W uznaniu wyczynów przyznała Komisja Sędziowska następujące nagrody:

- I. Za ogólne posłuszeństwo psa służbowego.
1) Nagroda Komendanta Głów. P. P. w kwó-

Pies służbowy „Ornak” przytrzymał ściganego.

Fragment z popisów tresury psów policyjnych w Łodzi.
Owczarki podhalańskie przekazane Pol. Państw. przez Polski Związek Hod. Psów Ras.

cie 75 zł. — post. Zakrzewski Jan z Kometry Pow. Łęczyca za psa „Eros”.

2) Nagroda Komendanta Gł. P. P. w kwocie 25 zł. — przod. Kina Władysław z Kom. Pow. Łask za psa „Reks”.

3) Nagroda Wiceprezydenta m. Łodzi p. Kozłowskiego (kasetka) — poster. Stifter Fryderyk z Kom. Powiatowej Sieradz za psa „Boks”.

4) Nagroda Rodziny Policyjnej w Łodzi

Fragment popisów tresury psów policyjnych w Łodzi:
Gen. Kordian-Zamorski ogląda owczarki podhalańskie ofiarowane Policji Państwowej
przez Pol. Związek Hodowców Psów Rasowych.

Z popisów tresury psów policyjnych w Łodzi — marsz w szeregu.

(wieczne pióro) — post. Krzyżanowski Ignacy z Kom. Pow. Łask za psa „As”.

Otrębski z Kom. Pow. Piotrków za psa „Reks”.

2) Nagroda Komendanta P. P. m. Łodzi (rewolwer) — st. post. Tulkowski Walerian z Komendy Powiatowej Łęczyca za psa „Bibi”.

Fragment z popisów tresury psów policyjnych w Łodzi — na rozkaz: „siad - wstan”.

Fragment z popisów tresury psów policyjnych w Łodzi — „waruj - zostań”.

III. Za najlepszego skoczka.

1) Nagroda Komendanta Wojew. P. P. w Łodzi (rewolwer) — st. post. sł. śl. Krajewski Adam z Wydz. Śl. Wieluń za psa „Lord”.

IV. Za sprawność przewodnika.

1) Nagroda p. Rynkiewicza w Łodzi (zegarek) — st. post. sł. śl. Furmanek Władysław z Wydz. Śl. Łódź, przewodnik psa „Nero” i „Ornak”.

2) Nagroda Naczelnika Urz. Śl. w Łodzi w kwocie 25 zł. — st. post. sł. śl. Szewczyk Mieczysław z Wydziału Śledczego Piotrków, przewodnik psa „Ita” i „Onyks”.

V. Za sprawne wyszkolenie polskiego owczarka podhalańskiego.

1) Nagroda Naczelnika Centrali Śl. Śl. w kwocie 50 zł. — st. post. sł. śl. Furmanek Władysław z Wydz. Śl. Łódź za psa „Ornak”.

Pokaz wykazałą sprawną organizację i udatne wykonanie tak pod względem jakościowym, jak i technicznym. Wyniki wykazane tym bardziej zasługują na wyróżnienie, jeżeli weźmiemy pod uwagę trudności polegające na różnorodności materiału psiego, jako też na niemożności ze strony przewodników

Pies służbowy, owczarek podhalański „Ornak”, podczas popisów tresury psów policyjnych w Łodzi — na drabinie.

Fragment z popisów psów policyjnych w Łodzi.
Pies służbowy „Nero” wskazuje tożsamość woni
osobowej u osobnika.

korzystania z wystarczającej pomocy fachowej, gdyż są rozlokowani na całym terenie województwa.

Na specjalną uwagę zasłużyły polskie owczarki podhalańskie występujące pierwszy raz publicznie w roli psów służbowych. Sprawność i przydatność służbową, którą

Fragment z popisów psów policyjnych w Łodzi.
„Nero” — pies służbowy — porównywanie tożsamości woni osobowej — zaznajomienie z wonią.

wykazał przedstawiciel tej rasy „Ornak” — w roli psa towarzysza nie ustępowała w niczym sprawności i przydatności ras zagranicznych.

Dla zachęty przyznał Pan Komendant Główny Gen. Bryg. Zamorski wszystkim przewodnikom dodatkową nagrodę po 25 zł.

Nkom. A. Grimm.

WYNIKI DOROCZNEJ WYSTAWY PSÓW RASOWYCH W WARSZAWIE

W dn. 14, 15 i 16 maja rb. odbyła się w Warszawie na terenie Doliny Szwajcarskiej, przy ul. Szopena 3, Doroczna Wystawa Psów Rasowych, zorganizowana staraniem Polskiego Związku Hodowców Psów Rasowych i jego Klubów — Terriera, Bulldoga Francuskiego, Pekińskiego Psa Pałacowego, przy udziale Towarzystwa Hodowli Psów Myśliwskich, Pointer Klubu, Setter Klubu oraz Klubu Wyżła Niemieckiego.

Do Komitetu Wystawy weszli: **Maurycy Trybulski** — prezes, **Konrad Antoszewski** — dyrektor, **Sylwester Stachiewicz** — sekretarz. Gospodarzami poszczególnych działów byli: I. **Psów myśliwskich** — Józef Antoszewski, Leopold Briesemeister, Jerzy Dylewski, Walentyn Garczyński, Józef Lange, Bazyli Prychodźko, Wacław Wattson, Jarema Wodziński; II. **Terrierów** — Edward Hayden, Aniela Beniśawska, Aleksander Pragłowski, Greta Syropowa; III. **Psów obronnych** — Alojzy Grimm; IV. **Psów pokojowych** — Alfred Koplin, Konstanty Erdman, Tatiana Łobanowa, Maria Czaplińska, Aniela Sanecka.

Nadzór weterynaryjny sprawował z urzędu lekarz powiatowy Starostwa Śródmiejsko-Warszawskiego Dr Stanisław Sienczewski.

Udział w Komisji lekarskiej brali również z ramienia zrzeszeń kynologicznych — Dr M. Łabędź oraz Dr E. Szyfelbein.

Skład jury był następujący: **Stanisław Czerski** sądził pointry; **Waldemar Marr** z Berlina sądził inne psy myśliwskie; **prof. dr Karol Witzelhuber** z Wiednia sądził psy obronne, terriery i inne; **inż. agr. Maurycy Trybulski** sądził owczarki polskie oraz małe psy pokojowe; **nadk. Alojzy Grimm** sądził owczarki alzackie (niemieckie).

Dla wystawców przeznaczono następujące nagrody:

Medale złote, srebrne i brązowe Polskiego Związku Hodowców Psów Rasowych.

Cztery plakiety Polskiego Związku Hodowców Psów Rasowych dla hodowców najlepszych psów urodzonych w kraju w gru-

pach: małych psów myśliwskich, terrierów, psów obronnych oraz pokojowych.

Medale złote, srebrne i brązowe Towarzystwa Hodowli Psów Myśliwskich dla pointrów, setterów oraz wyżłów niemieckich.

Medale złote, srebrne i brązowe Klubu Bulldoga Francuskiego przy P.Z.H.P.R. wraz z artystycznie wykonanymi dyplomami dla buldogów francuskich.

Żetony złote, srebrne i brązowe Klubu Pekińskiego Psa Pałacowego przy P.Z.H.P.R. dla psów pekińskich i pokrewnych.

Dwie nagrody honorowe Pointer-Klubu w dziale pointrów.

Trzy nagrody honorowe Setter-Klubu w dziale setterów angielskich, irlandzkich oraz setter-gordonów.

Nagroda Klubu Wyżła Niemieckiego dla psów tej rasy.

Puchar hodowców Klubu Terriera przy P.Z.H.P.R. za najlepszego terriera.

Puchar przechodni Klubu Bulldoga Francuskiego za najlepszego buldoga francuskiego (psa lub sukę) przy konkurencji 7–10 psów.

Livre d'or du Club du Bouledogue Français, Paris, ofiarowana przez ten klub do dyspozycji jury.

Dwa medale złote i jeden srebrny Związku Hodowców Psów w Wiedniu — „Österreichischer Kynologenverband”.

Dwie plakiety złote Związku Hodowców Psów w Budapeszcie. (Budapest VIII Rákoczi — út 29).

Dwie plakiety Jugosławiańskiego Związku Kynologicznego w Lublianie.

Puchar Klubu Pekińskiego Psa Pałacowego za najlepszego psa pekińskiego na wystawie należącego do członka Klubu.

Puchar ofiarowany przez p. Tatianę Łobanową właścicielowi najlepszego psa pekińskiego pochodzącego z hodowli „Tazar”.

Nagroda ofiarowana przez p. Gretę Syropową właścicielowi najlepszego terriera pochodzącego z hodowli „Poliemia”.

Wstęgi honorowe dla zwycięzców w poszczególnych rasach.

Wstęgi honorowe dla zdobywców certyfikatów na C.W.C.

Diplomy i certyfikaty w poszczególnych działach.

Ustalono następujący sposób oceny i nagradzania psów:

1. Ocena psów i suk w każdej klasie dokonywa się oddziennie. W wypadkach, gdy do danej klasy zgłoszono mniej, niż **trzy okazy**, ocenę psów i suk dokonywa się wspólnie.

2. Ocenę i nagradzanie psów w każdej klasie dokonywa się drogą porównawczą z uwzględnieniem oceny indywidualnej.

3. Na podstawie indywidualnej oceny każdy pies otrzymuje kwalifikację według następującego stopniowania: „**doskonały**”, „**bardzo dobry**”, „**dobry**”, „**dostateczny**”.

4. Na podstawie oceny porównawczej następuje uszeregowanie psów w każdej klasie i przyznanie w kolejności odpowiedniego miejsca, o czym robi się adnotację w karcie oceny, którą otrzyma wystawca psa.

5. Psy i suki, które zdobyły pierwsze trzy miejsca przy ocenie porównawczej w klasie I lub klasie II, przy konkurencji co najmniej **4 okazów** w każdej płci, mogą otrzymać medale trzech stopni — złoty, srebrny i brązowy z tym jednak zastrzeżeniem, że **medal złoty** może otrzymać pies, który zdobył pierwsze miejsce w konkurencji przy ocenie indywidualnej — „**doskonały**”. **Medal srebrny** — przy ocenie indywidualnej nie mniej niż „**bardzo dobry**”; **medal brązowy** przy ocenie indywidualnej nie mniej niż „**dobry**”.

Na przykład, gdy stają do konkurencji psy, które otrzymały jednakową ocenę indywidualną, dajmy na to, „**doskonały**” — to w zależności od otrzymanych miejsc mogą uzyskać w kolejności — medale: złoty, srebrny i brązowy. Innymi słowy w jednej klasie nie

może być przyznane więcej niż jeden medal złoty, jeden srebrny i jeden brązowy niezależnie od jakości konkurujących psów.

Gdy w konkurencji bierze udział więcej psów — na każde dziesięć psów wyznacza się nową serię medali według kolejności uzyskanej w konkurencji.

6. Cenne i specjalne nagrody mogą być wydawane według przeznaczenia i niezależnie od wyników porównawczej oceny.

7. Ustala się ponadto tytuł „**Zwycięzcy**” w poszczególnych rasach, który uzyskać może najlepszy okaz w klasie otwartej w danej rasi, o ile do konkurencji staje co najmniej **pięć psów**.

8. Psy, które uzyskały ze stopniem „**doskonały**” pierwsze miejsce w klasie otwartej przy konkurencji składającej się co najmniej **z sześciu sztuk**, o ile zasługują na specjalne wyróżnienie, mogą otrzymać według uznania sędziego „**Certyfikat na Czampionat**” (C. W. C.).

9. Zdobycie na wystawach trzech certyfikatów na Szampionat nadaje psu automatycznie tytuł „**Szampiona wystawowego**”.

10. Psy myśliwskich i służbowe mogą uzyskać tytuł „**Szampiona Wystawowego**” tylko w tym wypadku, gdy odpowiadając warunkom wyżej wymienionym, posiadają nadto nagrodę na próbach lub konkursach polowych.

11. Psy nie posiadające rodowodów zarejestrowanych w Związkach Kynologicznych w kraju lub za granicą są oceniane na równi z innymi psami oraz otrzymują ocenę indywidualną i miejsce w konkurencji, lecz nie mogą otrzymać ani tytułu „**zwycięzcy**”, ani żadnych nagród w naturze.

12. Ocena eksponatów przez sędziów nie podlega zmianie. Decyzja sędziów, opublikowana na pokazie jest ostateczna i nieodwołalna. Wystawca nie może z tytułu oceny eksponatu, z której jest niezadowolony, wnosić żadnych sprzeciwów i protestów.

Fragmenty z Wystawy Psów Rasowych, odbytej w dn. 14, 15 i 16 maja 1938 r. w Warszawie.
U góry od lewej — Gen. Kordian Zamorski przecina wstęgę podczas otwarcia wystawy. Niżej — momenty zwiedzania wystawy w chwilę po jej otwarciu. Gen. Kordian - Zamorski w rozmowie z prof. K. Witzelhuberem z Wiednia, który był zaproszony do sądzenia psów.
U góry z prawej — Gen. Kordian - Zamorski w otoczeniu członków Komitetu Wystawy. Niżej — biuro Wystawy. Wreszcie piękny setter irlandzki „Peterkin of Glyncoe” prof. Pleśniewicza.

Na wystawę zgłoszono ogółem 201 psów; z tego 184 okazy znalazły miejsce w katalogu wystawy. Według poszczególnych grup udział psów przedstawiał się następująco: I. w dziale **psów myśliwskich** zgłoszono 11 pointrów, 13 setrów angielskich, 13 setrów irlandzkich, 1 settera gordona, 9 wyżłów niemieckich, 2 springer-spaniele, 7 cocker-spanieli, 8 ja-mników; II. w dziale **terrierów** — 5 airedale-terrierów, 20 foxterrierów, 5 bedlington-terrierów, 6 szkockich terrierów, 10 sealeham-terrierów, 6 kerry blue-terrierów, 7 skey-terrierów, 2 west - highland white - terriery, 2 shih-tzu terriery; w dziale **psów do stróżowania i obrony** — 6 owczarków polskich, 1 komandor, 5 owczarków szkockich, 3 owczarki alzackie, 6 dogów, 1 wodołaz, 5 boxerów, 1 doberman, 3 buldogi angielskie; IV. w dziale **psów pokojowych** — 12 bulldogów francuskich, 14 pekińczyków, 1 blenheim spaniel, 1 pudelek karłowaty, 1 pinczerek maltański.

Zgłoszone psy były poddane oględzinom lekarskim, a następnie rozmieszczone w wygodnych, czystych, estetycznych boksach, zapatrzonych w siatki ochronne. Boksy zajęły miejsce w trzech pawilonach, w trzech pokojach oraz wzdłuż kolumnady tarasu. Jeden z pawilonów został specjalnie dla tej wystawy zbudowany. Bogata dekoracja boków i kiosków wystawowych uzupełniała całość tego pięknego pokazu.

Otwarcie wystawy miało uroczysty charakter. Aktu otwarcia dokonał **general Zamorski — Komendant Główny Policji Państwowej**, miłośnik i znawca psów rasowych, popierający wszelką zdrową inicjatywę zmierzającą do rozwoju hodowli psa rasowego a zwłaszcza psa użytkowego. Generała Zamorskiego powitał Komitet Pokazu, a okolicznościowe przemówienie wygłosił prezes M. Trybulski.

Moment otwarcia wystawy, jak również reportaż z przebiegu wystawy był nadany przez Polskie Radio. Reportaż radiowy prowadził znany myśliwy i prelegent radiowy p. Jerzy Dylewski — prezes Klubu Wyzła Niemieckiego.

W związku z otwarciem wystawy, zgodnie z uchwałą Walnego Zebrania Pol. Związku Hodowców Psów Rasowych została wręczona

prezesowi M. Trybulskiemu artystyczna plakietka z brązu jako wyraz uznania za jego zasługi w dziedzinie rozwoju hodowli psa rasowego w Polsce. Serdeczne przemówienie w imieniu zrzeszonych Klubów wygłosił przy tej okazji mjr Sylwester Stachiewicz, zasłużony hodowca i znawca kynologii, który też wręczył prezesowi M. Trybulskiemu wspomnianą plakietę w otoczeniu przedstawicieli poszczególnych klubów, w obecności generała Zamorskiego oraz członków Komitetu Wystawy.

Nastąpiła ocena wystawionych okazów przez wymienionych członków jury, której wyniki podajemy niżej.

POINTY.

a) P S Y.

Nr. 2. **Irun** — K. Antoszewskiego — doskonały, w kl. I i IV — 1 miejsce. Certyfikat na wyst. Czempiona (C.W.C.), wstępna zwycięzcy w swej rasse, med. złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 1. **Rhum** — K. Antoszewskiego — doskonały, w kl. I i IV — 2 miejsce, med. srebrny T.H.P.M.

Nr. 187. **Mars** — I. Antoszewskiego — doskonały, w kl. I — 3 miejsce, w kl. III i V — 1 miejsce, nagroda Pointer-Klubu oraz med. brązowy T.H.P.M.

Nr. 188. **Ingo** — p. Gędziorowskiego — b. dobry, w kl. I — 4 miejsce, w kl. III i V — 2 miejsce.

Nr. 9. **Lex** — J. Lange — b. dobry, w kl. II — 1 miejsce, w kl. III — 3 miejsce.

Nr. 10. **Splendor Aquil** — A. Brudnickiego — dobry, w kl. I — 5 miejsce, w kl. III — 4 miejsce, w kl. IV i V — 3 miejsce.

Nr. 11. **Splendor-Gach** — St. Korycińskiego — dobry — w kl. I — 6 miejsce, w kl. III — 5 miejsce, w kl. IV i V — 4 miejsce.

Nr. 186. **Mars** — B. Szareckiego — dostateczny, w kl. I — 7 m., w kl. III — 6 miejsce.

Nr. 5. **Rex** — R. Rezlera — dostateczny, w kl. I — 8 miejsce.

b) S U K I.

Nr. 8. **Libia** — J. Lange — b. dobra, w kl. II — 2 m., w kl. III — 1 miejsce, nagroda Pointer-Klubu.

Nr. 3. **Hera** — J. Grymińskiego — dobra, w kl. I — 1 miejsce, w kl. IV — 5 miejsce.

Nr. 7. **Lady** — J. Lange — dostateczna, w kl. I — 2 m., w kl. II — 3 m., w kl. III — 2 m.

SETTERY ANGIELSKIE.

a) P S Y.

Nr. 12. **Manru** — B. Staszewskiego — doskonały, w kl. I — 1 m., medal złoty T.H.P.M.

Nr. 18. **Jamb** — St. Wyszomirskiego — b. dobry, w kl. I — 2 m., medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 28. **Lord** — St. Listopada — b. dobry, w kl. I — 3 m.

Nr. 19. **Ralf** — R. Rezlera — b. dobry, w kl. I — 4 m.

Nr. 16. **Ferwor Lord** — W. Stankiewicza — doskonały, w kl. II — 1 m.

Nr. 17. **Ken** — B. Prychodzko — b. dobry, w kl. II — 2 m.

Nr. 21. **Bis** — Z. Świdrowiczowej — dobry, w kl. II — 3 m.

Nr. 24. **Rum** — K. Gierczyńskiego — dobry, w kl. I — 3 m.

Nr. 30. **Peterkin** — St. Pleśniewicza — b. dobry, w kl. II — 1 m.

b) S U K I.

Nr. 31. **Golden Glory** — St. Pleśniewicza — doskonała, w kl. I — 1 miejsce, Certyfikat Wyst. Szampiona (C.W.C.), wstępna zwycięstwa w swej rasie, nagr. Setter-Klubu, medal złoty P.Z.H.P.R.

Setter irlandzki — „**Golden Glory of Glyncoeed**” — na wystawie w Warszawie, zdobyła certyfikat na czampona wyst. oraz zwycięstwo w swej rasie. Własność — p. St. Plesniewicza.

b) S U K I.

Nr. 15. **Fatra** — L. Metelskiej — doskonała, w kl. II — 1 miejsce, nagroda Setter-Klubu, medal złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 14. **Fryne** — L. Metelskiej — b. dobra, w kl. II — 2 miejsce, medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 13. **Dolly** — B. Staszewskiego — b. dobra, w kl. II — 3 miejsce, medal brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 20. **Miss** — J. Zienkowskiego — b. dobra, w kl. II — 4 miejsce.

Nr. 200. **Chryzantema** — W. Leśniewskiego — b. dobra, w kl. II — 5 m.

Nr. 23. **Markiza** — J. Helmerson — dobra, w kl. II — 6 m., w kl. V — 2 m.

SETTERY IRLANDZKIE.

a) P S Y.

Nr. 36. **Rex** — J. Świtajewskej — b. dobry, w kl. I — 1 miejsce.

Nr. 32. **Wip** — Dr O. Pęskiego — b. dobry, w kl. I — 2 m., w kl. V — 2 m.

SETTER - GORDON.

Nr. 37. **Rajt** — St. Bułak-Bałachowicza — doskonały, w kl. I — 1 m. Nagroda Setter-Klubu.

a) P S Y.

Nr. 38. **Argo** — Wł. Wiegielka — doskonały, w kl. I, IV i V — 1 miejsce, Certyfikat Wyst. Szamp., wstęga zwycięstwa, nagr. Klubu Wyżła Niem., medal złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 39. **As** — J. Pereświet-Sołtana — doskonały, w kl. I — 2 miejsce, medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 47. **Ch. Rollick of Harting** — Ks. I. Radziwiłłowej — doskonały, w kl. I — 1 m., potwierdzenie Czamp. wystaw. (C.W.C.).

Nr. 46. **Cherry Brandy** — M. Jarnuszkiewiczowej — doskonały, w kl. I — 2 miejsce.

Nr. 199. **Boby** — L. Bojanowskiej-Czyżewskiej — dostateczny, w kl. I — 3 miejsce.

„W zastępstwie Pana”... „Dżala Al'Dżala” — własność Redaktora W. Everta.

Nr. 45. **Tango** — M. Abramowicza — b. dobry, w kl. I — 3 miejsce, w kl. VI — 1 m. (w grupie).

Nr. 41. **Budrys** — Inż. St. Paleckiego — b. dobry, w kl. I — 4 m., w kl. II — 1 m.

Nr. 44. **Czar** — M. Abramowicza — b. dobry, w kl. I — 5 m., w kl. VI — 1 m. (w grupie).

Nr. 43. **Rywäl** — M. Abramowicza — b. dobry, w kl. I — 6 m., w kl. VI — 1 m. (w grupie).

COCKER SPANIELE.

P S Y.

Nr. 48. **Kid** — Ks. T. Eustachowej Sapieżyny — b. dobry, w kl. I — 1 miejsce.

Nr. 52. **Boy** — G. Wochińskiego — dobry, w kl. II — 2 m., w kl. V — 3 m.

S U K I.

Nr. 42. **Fatma** — St. Mataszewskiego — b. dobra, w kl. I — 1 m., w kl. V — 2 m.

Nr. 40. **Blanka** — W. Grzybały — wycofana.

Nr. 189. **Aza** — M. Karwackiego — b. dobra, w kl. I i V — 1 miejsce.

Nr. 50. **Jappa** — A. Sieniarskiej - Wakarecy — b. dobra, w kl. I — 1 m., medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 201. **Punia** — H. Kulejowskiej — b. dobra, w kl. I — 2 m.

Nr. 51. **Lady** — H. Łebkowskiej — dobra, w kl. I — 3 m.

Fragmenty z Wystawy Psów, odbytej w Warszawie w dn. 14, 15 i 16 maja 1938 r.
U góry od lewej: Znana hodowczyni owczarków podhalańskich, p. Halina Górska, przed mikrofonem Polskiego Radia, obok — prezes M. Trybulski przed mikrofonem udziela wywiadu z zakresu hodowli psów poszczególnych ras; obok, przy stoliku, komisja sędziów.

W drugim rzędzie od góry: od lewej — p. Jerzy Dylewski w rozmowie z gen. Kordian-Zamorskim; obok — fragmenty wręczania prezesowi M. Trybulskiemu plakietki artystycznej od Klubów zrzeszonych w Pol. Zw. Hod. Psów Ras. (przemawia mjr Sylwester Stachiewicz, prezes Klubu Buld. Franc.). U dołu: Nadk. A. Grimm, gen. Kordian-Zamorski oraz prezes M. Trybulski; obok — fragment boksów z pointrami; wyjaśnień udziela inż. J. Wodziński — znawca psów myśliwskich; wreszcie — piękny okaz szkockiego terriera „Smiling Jim”, p. Wandy Challier.

Nr. 49. **Fryga** — M. Jasinkiewiczowej — dobra, w kl. I — 4 m.

Nr. 53. **Fufa** — G. Wodzińskiej — b. dobra, w kl. II — 1 m., w kl. V — 2 m.

JAMNIK KRÓTKOWŁOSY.

Nr. 58. **Zuk** — J. Osękowej — b. dobry, w kl. I i V — 1 miejsce.

JAMNIKI SZORSTKOWŁOSE.

Nr. 54. **Tatuś ze Świdnika** — St. Szczęsniewskiego — doskonały, w kl. I i V — 1. Plakieta honorowa P.Z.H.P.R. dla hodowcy.

AIREDALE TERRIERY.

a) P S Y.

Nr. 62. **Ras z Maszyce** — Inż. T. Makulskiego — b. dobry, w kl. I i V 2 m., med. brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 64. **Tommy** — T. Mins — b. dobry, w kl. I i V — 3 m., w kl. IV — 1 m., medal brązowy P. Z. H. P. R.

Nr. 182. **Kadet** — Inż. H. Dziatlika — b. dobry, w kl. I i V — 1 m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

b) S U K I.

Nr. 63. **Alfa** — St. Orlewiecza — b. dobra, w kl. II — 1 miejsce.

Hodowla Skeye - terrierów p. Stefanowej Dąbrowskiej w Jeziorkach k. Poznania.

Nr. 57. **Efsik ze Świdnika** — St. Szczęsniewskiego — doskonały, w kl. II i V — 2 m.

Nr. 56. **Bob ze Świdnika** — St. Szczęsniewskiego — b. dobry, w kl. II — 2 m., w kl. V — 3 m.

Nr. 55. **Kruk ze Świdnika** — St. Szczęsniewskiego — b. dobry, w kl. II — 3 m., w kl. V — 4 m.

JAMNIKI DŁUGOWŁOSE.

Nr. 61. **Dita v. Zinnowitz** — Al. Schweizera, doskonała, w kl. II — 1 m., plakieta Jugosławiańskiego Związku Kynol.

Nr. 190. **Mickey** — H. Urbańskiej — doskonała, w kl. I i V — 1 miejsce.

Nr. 59. **Bim** — J. Jurkowskiej — b. dobry, w kl. I — 2 miejsce.

Nr. 60. **Bary** — Inż. N. Słonińskiej — b. dobry, w kl. I — 3 miejsce.

Nr. 65. **Urschy** — Z. i A. Lorskich — b. dobra, w kl. I — 1 m., w kl. V — 1 m.

FOXTERRIERY OSTROWŁOSE.

a) P S Y.

Nr. 66. **Abeni Xerxes** — M. Haydenowej — b. dobry, w kl. I ó— 2 m., w kl. IV i V — 1 m., złota plakieta austriackiego Związku Hod. Psów.

Nr. 67. **Abeni Archduke** — M. Waśkowskiego — b. dobry, w kl. I — 3 m., w kl. II i V — 2 m., medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 69. **Dżek** — A. Sieniarskiej - Wakarecy — dobry, w kl. II — 3 m.

Nr. 71. **Bąk** — Bar. Lesser Gerżabek — dostateczny w kl. I — 6 miejsce.

Nr. 74. **Rajah v. Lahnerhof** — G. Syropowej — b. dobry, w kl. I — 4 miejsce, w kl. IV — 2 miejsce, medal brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 80. **Aexel** — Hod. Poliemia — doskonały, w kl. I, II i VI — 1 m., med. złoty P.Z.H.P.R., tytuł zwycięzcy w swej rasie.

Nr. 81. **Pauly's Royal Boy** — Hod. Poliemia — b. dobry, w kl. I — 5 m., w kl. IV — 3 m.

b) S U K I.

Nr. 68. **Dinah** — A. Beniślawskiej — b. dobra, w kl. I — 6 m., w kl. IV — 3 m., w kl. V — 2 m.

Nr. 70. **Baby II** — A. Sieniarskiej-Wakarecy — dobra, w kl. I — 7 miejsce.

Nr. 79. **Coronation of Poliemia** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I — 3 miejsce, w kl. II, V i VI — 1 m., medal srebrny P.Z.H.P.R. Puchar Klubu Terriera za najlepszego terriera urodzonego w kraju.

Nr. 82. **Corrida of Poliemia** — Hod. Poliemia — dobra, w kl. I — 9 miejsce.

Nr. 83. **Miss Zaza-Altesse** — M. Dutkiewicza — dobra, w kl. I — 10 miejsce.

FOXTERRIERY GŁADKOWŁOSE.

Nr. 84. **Dodo of Poliemia** — A. Wolakowej — bardzo dobry, w kl. II — 1 m.

Właścicielka hodowli, p. Stefanowa Dąbrowska, w otoczeniu swych pięknych Skeye - terrierów. Jeziorki k. Poznania.

Nr. 7. **Csibi-Dikie** — A. Reutt-Grzybowskiej — dobra, w kl. I — 8 miejsce.

Nr. 73. **Miss Demi of Poliemia** — M. J. Erhardta — dobra, w kl. II — 4 m.

Nr. 75. **Ch. Renaissance** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I i IV — 1 miejsce, medal złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 76. **Begum Burletta** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I i IV — 2 m., medal srebrny P. Z. H. P. R.

Nr. 191. **Coclite of Poliemia** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 5 m., w kl. II — 3 m.

Nr. 78. **Dolores of Poliemia** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 4 m., w kl. II — 2 m., medal brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 183. **Demi of Poliemia** — J. Baranowskiej — b. dobra, w kl. II — 2 m.

BEDLINGTON TERRIERY.

a) P S Y.

Nr. 87. **Pauly's Roué** — Hod. Poliemia — doskonały, w kl. I i II — 1 miejsce, medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 88. **Pauly's Romeo** — Hod. Poliemia, b. dobry, w kl. I i II — 2 miejsce.

b) S U K I.

Nr. 85. **La Demoisell of Poliemia** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I — 2 m., w kl. V — 1 miejsce, med. brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 86. **La Discuse of Poliemia** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 3 m.

Nr. 89. **Pauly's Risette** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I — 1 miejsce, med. złoty P.Z.H.P.R.

SZKOCKIE TERRIERY.

a) PS Y.

Nr. 91. **Jolly Boy am Hohenwarth** — Hod. Poliemia — doskonały, w kl. I i IV — 1 m. Medal złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 94. **Smilling Jim** — W. Chalier — doskonały, w kl. I — 2 m., w kl. II i V — 1 m. Medal srebrny P.Z.H.P.R.

Jimmy — dziesięciomiesięczny wodołaz, hodowli p. Bogny Przegalińskiej, z maj. Sobota, poczta loco, pow. Łowicki, otrzymał na wystawie ocenę „bardzo dobry”.

b) SUK I.

Nr. 90. **Biuty of Poliemia** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 3 m.

Nr. 92. **Bilberry-Bessy** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 1 m., medal brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 95. **Aliki of Poliemia** — Hod. Poliemia — b. dobra, w kl. I — 2 m., w kl. V — 1 m.

SEALYHAM - TERRIERY.

a) PS Y.

Nr. 98. **Delightyne of Poliemia** — Hod. Poliemia — dobry, w kl. II — 1 m.

Nr. 103. **O'Key am Hohenwarth** — J. Skulskiej — b. dobry, w kl. I — 1 m., w kl. IV — 1 m., med. brązowy P.Z.H.P.R.

b) SUK I.

Nr. 96. **Dixie am Hohenwarth** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I i IV — 1 miejsce, med. złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 97. **Kobold am Hohenwarth** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I i IV — 2 m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 99. **Doneuse of Poliemia** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. II — 2 m.

Nr. 100. **Danielle of Poliemia** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. II — 1 m.

Nr. 102. **Dorothy of Poliemia** — Hod. Poliemia — dobra, w kl. II — 3 miejsce.

Nr. 105. **Pecress - Jerry** — T. Niemirowicz-Szczytt — doskonała, w kl. I — 3 miejsce, medal brązowy P.Z.H.P.R.

KERRY BLUE - TERRIERY.

a) PS Y.

Nr. 106. **Downsview Decoction** — Hod. Poliemia — doskonały, w kl. I, IV i VI — 1 miejsce, certyfikat na Czampiona wyst. (C.W.C.).

Nr. 109. **Don Alfeo of Poliemia** — Hod. Poliemia — dobry, w kl. II — 3 miejsce.

Nr. 110. **Don Micael of Poliemia** — W. Czarowskiej, b. dobry, w kl. II — 2 miejsce.

Nr. 111. **Don Paacho of Poliemia** — J. Willnerowej — b. dobry, w kl. II — 1 miejsce, med. brązowy P.Z.H.P.R.

b) SUK I.

Nr. 107. **Beatrice of Poliemia** — A. Pragłowskiego — b. dobra, w kl. I — 2 m., medal srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 108. **Bianca of Poliemia** — Hod. Poliemia — doskonała, w kl. I — 1 m., med. złoty P.Z.H.P.R.

SKEYE - TERRIERY.

a) P S Y.

Nr. 113. **Banan** — Zofii Dąbrowskiej — b. dobry, w kl. I — 2 miejsce.

Nr. 114. **Ali** — Marii Rotwandowej — b. dobry, w kl. I — 1 miejsce.

Nr. 116. **Jimmy** — Zofii Głogowskiej — b. dobry, w kl. II, V i VI — 1 m.

Nr. 118. **Bom** — Stefana Żychonia — b. dobry, w kl. II — 2 m.

b) S U K I.

Nr. 115. **Donna** — Marii Rotwandowej — b. dobra, w kl. II — 1 m.

Nr. 117. **Dorota** — Zofii Głogowskiej — b. dobra, w kl. I, V i VI — 1 m.

WEST HIGHLAND WHITE-TERRIERY.

Nr. 119. **Sonnachan-Sandy** — Czesławy Kanelbaum — doskonały, w kl. I — 1 m.

Nr. 120. **Broming - Birry** — Czesławy Kanelbaum — doskonała, w kl. I — 1 m.

SHIH-TZU — TYBETAŃSKIE TERRIERY.

Nr. 121. **Lai-Fu** — H. Kwiatkowskiej — b. dobry, w kl. I — 1 m.

Nr. 122. **Chang-Ti-Mei-Mei** — H. Kwiatkowskiej — doskonała, w kl. I — 1 m.

Nagrodę P.Z.H.P.R. za hodowlę terrierów przyznano Grecie Syropowej.

Nagrodę G. Syropowej za najlepszego terriera pochodzącego z hodowli „Poliemia” przyznano Jadwidze Willnerowej za Kerry-Blue Terriera, „Don Pauchon Poliemia” Nr. 111.

Plakietę złotą Związku Hodowców Psów Ras. w Budapeszcie przyznano hodowli „Abeni” (Annie Beniśławskiej) za hodowlę foxterrierów.

OWCZARKI POLSKIE PODHALAŃSKIE.

a) P S Y.

Nr. 123. **Juhas** — Haliny Górskiej — doskonały — w kl. I i IV — 1 miejsce, med. złoty P.Z.H.P.R.

Nr. 126. **Zawrat - Prym** — Homira Jurek - Jurkowskiego — dobry, w kl. II — 1 m., med. brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 192. **Bucko** — Hanny Mikosowej — dostateczny, w kl. II — 2 m.

b) S U K I.

Nr. 124. **Witra** — Haliny Górskiej — b. dobra, w kl. I — 1 m., med. srebrny P.Z.H.P.R., plakietka honorowa Zw. Hod. Psów w Jugosławii za hodowlę.

Nr. 127. **Magda** — Ireny Zielińskiej — dobra, w kl. II — 1 m.

Nr. 193. **Sawa** — Jana Spiczyńskiego — dostateczna, w kl. II — 2 m.

KOMONDOR.

Nr. 128. **Lalli** — Remigiusza hr. Grocholskiego — doskonały, w kl. I — 1 m.

OWCZARKI SZKOCKIE.

a) P S Y.

Nr. 129. **Golo-As** — St. Tymowskiego — b. dobry, w kl. I — 1 m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 131. **Hasso v. d. Sonnenhöhe** — Br. Marszela — b. dobry, w kl. I — 2 miejsce.

b) S U K I.

Nr. 130. **Kranda - Fuga** — St. Tymowskiego — dobra, w kl. I — 2 m.

Nr. 132. **Marga v. Sonnenhöhe** — Br. Marszela — b. dobra, w kl. I — 1 m., med. brązowy P.Z.H.P.R.

WODOŁAZ.

Nr. 137. **Dzim-Kopca** — Bogny Przegalińskiej — b. dobry, w kl. I — 1 m.

DOGI.

a) P S Y.

Nr. 138. **Ras** — A. Raczyńskiego — dostateczny — w kl. I — 4 miejsce.

Nr. 140. **Dux** — E. Hinela — dobry, w kl. I — 3 miejsce, med. brązowy P.Z.H.P.R.

Nr. 141. **Rex** — Z. Wachowskiego — b. dobry, w kl. I — 2 miejsce, med. srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 142. **Kornett v. Dietrichsak** — M. Reibe — doskonały, w kl. I — 1 m., certyfikat na Czampiona C. W. C.

b) S U K I.

Nr. 184. **Boriska v. Asgard** — M. Reibe, b. dobra, w kl. I — m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

BOXERY.

a) P S Y.

Nr. 144. **Sabo** — St. Meledyna — dobry, w kl. I — 2 miejsce.

Nr. 146. **Boks** — Inż. H. Zenftmana — dobry, w kl. I — 3 miejsce.

Nr. 147. **Czemp rod. Cog** — Wł. Ożerskiego — dobry, w kl. I — 1 m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

b) S U K I.

Nr. 143. **Asta-Stamel** — Marii Meledyn — b. dobra, w kl. II — 1 m.

DOBERMAN.

Nr. 148. **Bella** — W. Szczęgielskiej — dostateczna.

BULDOGI ANGIELSKIE.

Nr. 149. **Lord** — A. Roda — b. dobry, w kl. I — 2 miejsce.

Nr. 150. **Medor** — I. Wierzbickiego — b. dobry, w kl. I — 3 m.

Nr. 151. **Box** — J. Świtajewskiej — doskonały, w kl. I — 1 miejsce.

PUDEL KARŁOWATY.

Nr. 163. **Lala** — J. Rudzkiej — dobra, w kl. I — 1 miejsce.

PINCZEREK MALTAŃSKI.

Nr. 164. **Bobek** — K. Zarębskiego — b. dobry, w kl. I — 1 m.

BLENHEIM SPANIEL.

Nr. 179. **Daisy** — A. Ostrowskiej — b. dobra, w kl. I — 1 m.

PEKIŃSKIE PAŁACOWE.

a) P S Y.

Nr. 165. **Czin-Czau Tazar** — T. Łobanowej — b. dobry, w kl. I — 4 m., w kl. IV — 3 m. Żeton srebrny Klubu Pekiń, plakieta węgierskiego Związku za hodowlę „Tazar”.

Nr. 167. **Igo-Tazar** — A. Saneckiej — b. dobry, w kl. I — 8 m.

Nr. 168. **Sonny-Boy Tazar** — J. Łapczyńskiej — doskonały, w kl. I — 2 m., puchar hodowli „Tazar”.

Nr. 169. **Kiki Tazar** — B. Kądziałko — b. dobry, w kl. I — 3 m., żeton złoty Klubu Pekiń.

OSTATECZNE WYNIKI OCENY

buldogów francuskich na Pokazie psów Rasowych, który odbył się w dn. 14, 15 i 16 maja 1938 roku w Dolinie Szwajcarskiej, przy ul. Szopena Nr 3/5 w Warszawie

I. OGÓLNIC.

A) Na Pokaz zgłoszono następujące psy i suki według kolejności wpływu deklaracji, wzgl. (nr) katalogu wystawowego:

1) Nr. 152 — pies: Astor Fine-Mouche (P.K.R. II/C.—Nr. 32), moregowany z białym, waga 10,5 kg, ur. 9.I.1932 r., o. Sambo, m. Mignon v. Schubinsdorf, hod. rtm. Wiktor Mirny, Lwów, wł. p. Anna Olechno-Huszcza, członkini - założycielka K.B.F., Warszawa. (Kl. I).

2) Nr. 153 — suka: Jarmilla v. Gloriette, zw. Mila (P.K.R. II/C. — Nr. 146), ciemno-moregowana, waga 9 kg, ur. 18.II.1936 r., o. Gala-Peter v. Waldfried, m. Edelweiss v. Gloriette; hod. Emilie Jeuniker, Wiedeń, wł. Amatorska hodowla buldogów franc. (pp. Stachiewiczów), Warszawa. (Kl. I).

3) Nr. 154 — pies: Szamsi, zw. Dżyn (P.K.R. I/C.W.—Nr. 14), jasno-moregowany, waga 12,3 kg, ur. 26.IV.1935 r., o. Kuczum, m. Katusia, hod. J.

Nr. 171. **Bunio Tazar** — M. Wollen — b. dobry, w kl. I — 7 m., żeton brązowy Klubu Pekiń.

Nr. 175. **Kiks** — I. Raciborskiej — b. dobry, w kl. I — 9 m.

Nr. 176. **Mruczek** — A. Owidzkiej — doskonały, w kl. I — 1 miejsce (brak rodowodu).

Nr. 178. **Czon Tazar** — H. Jaroszewskiej — b. dobry, w kl. I — 5 m., żeton brązowy Klubu Pekiń.

Nr. 197. **Miki** — E. Bierdziejowej — b. dobry, w kl. I — 6 miejsce.

b) SUK I.

Nr. 166. **Czanga Tazar** — T. Łobanowej — b. dobra, w kl. I — 2 m., med. srebrny P.Z.H.P.R.

Nr. 170. **Czanga II Tazar** — R. Zylberfadeno wej — doskonała, w kl. I — 1 m., puchar Klubu Pekiń, certyfikat na Czampiona C.W.C.

Nr. 174. **Czanga** — I. Raciborskiej — dobra.

Nr. 177. **Zipcia** — A. Owidzkiej — b. dobra, w kl. I — 3 miejsce.

UWADZE HODOWCÓW PSÓW RASOWYCH.

Z okazji Ogólnopolskiej Wystawy Psów Rasowych mającej się odbyć we Lwowie w dn. 11—12 września r. b. staraniem Lwowskiego Oddziału Pol. Związku Hod. Psów Rasowych — Redakcja dwutygodnika „Łowiec”, który jest organem Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego, wydała w druku specjalny bogato ilustrowany zeszyt tego pięknego czasopisma, poświęcony zagadnieniom hodowli psa. Każdy hodowca i miłośnik psów winien zaopatrzyć się w ten zeszyt. Cena zeszytu 1 zł 10 gr.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Ossolińskich 11.

Wasiliewa, Moskwa, wł. p. mjr. dypl. Władysław Harland, członek K.B.F., Warszawa. (Kl. I).

4) Nr. 155 — pies: Bonzo II-Mako, moregowany z białym, waga 10 kg, ur. 15.III.1936 r., o. Bembo-Lion, m. Negri, hod. i wł. Maria Kozłowiecka, członkini K.B.F., Huta, p. Majdan, k. Kolbuszowej. (Kl. I i VI).

5) Nr. 156 — suka: Bettie-Mako, jasno-moregowana, waga 7 kg, ur. 4.II.1937 r., o. Bonzo I, m. Mickey Mouse-Mako, hod. i wł. p. Maria Kozłowiecka, Huta. (Kl. II i VI).

6) Nr. 157 — suka: Dama, ciemno-moregowana, waga 8,8 kg, ur. 16.IV.1937 r., o. Beonza, m. Nana, hod. L. Jung, Warszawa, wł. p. Natalia Lewalt-Jeziorska, członkini K.B.F., Warszawa. (Kl. II).

7) Nr. 158 — pies: Tommy, ciemno-moregowany, waga 9,5 kg, ur. 5.X.1936 r., o. Tom, m. Norma, hod. Stanisław Bissenik, Warszawa, wł. pp. Janina i Konstanty Erdmanowie, Warszawa. (Kl. I).

8) Nr. 159 — pies: Szwejk, łaciaty, waga 11,9 kg, ur. 1.II.1936 r., o. Bzik, m. Bula, hod. E. Lec, Warszawa, wł. p. Michał Znicz, członek K. B. F., Warszawa. (Kl. I i V).

9) Nr. 160 — suka: Norma, łaciata, waga 9,7 kg, ur. 26.VI.1932 r., o. Bull de Milano, m. Śnieżka, hod. Antoni Włodarczyk, Warszawa, wł. p. Stanisław Bissenik, członek K.B.F., Warszawa. (Kl. I).

10) Nr. 161 — suka: Kasia od Kariany (P.K.R. I/C.-W.-Nr. 12), moregowana, waga: 8,8 kg, ur. 17.IV.1935 r., o Tomasz, m. Róża, hod. i wł. Amatorska hodowla buldogów francuskich „Od Kariany” (p. Janiny Macherskiej, członkini - założycielki K.B.F.), Warszawa. (Kl. I).

11) Nr. 162 — pies: Bill, ciemno-moregowany, waga 14 kg, ur. 20.IV.1937 r., o., m. i hod. nieznani, wł. p. Klemens Górecki, Warszawa. (Kl. II).

12) Nr. 196 — pies: Leon, moregowany, waga 9,8 kg, ur. 30.VII.1936 r., o. Hipek, m. Baba-Jędza, hod. nieznany, wł. p. Adam Tuczemski, Warszawa. (Kl. I).

B) psy osądził w dn. 15 maja 1938 r. przed poł. p. Prof. Dr. Karol Witzelhuber z Wiednia, Prezes Austriackiego Związku Kynologów (Oe.K.-V) i Więcprezes F. C. I. w asyście p. mjr. Sylwestra Stachiewicza, prezesa K. B. F.

II. OCENA PSÓW WG PRZEPISÓW FRANCUSKICH.

A. PSY (samce).

a) Moregowane, wagi lekkiej (8 do 11 kg).

Klasa I (otwarta).

1) Nr. 152 — Astor Fine - Mouche: bardzo dobry, lokata 1.

2) „ 158 — Tommy: bardzo dobry, lok. 2.

3) „ 155 — Bonzo II-Mako: bardzo dobry, lok. 3.

4) „ 196 — Leon: niedostateczny.

Klasa VI (par.)

(9) „ 156 — Bettie-Mako: bardzo dobra, lok. 1.

(3) „ 155 — BonzoII-Mako: bardzo dobry, lok. 2.

b) Moregowane, wagi średniej (11 do 14 kg).

Klasa I.

5) Nr. 154 — Szamsi zw. Dżyn: b. dobry (lok. 1).

6) „ 162 — Bili: dostateczny (lok. 1).

B. SUKI.

a) Moregowane, wagi lekkiej (7 do 10 kg).

Klasa I.

7) Nr. 153 — Jarmilla v. Gloriette, zw. Milla: doskonała (lok. 1).

8) „ 161 — Kasia od Kariany: b. dobra (lok. 2).

Klasa II.

9) „ 156 — Bettie-Mako-bardzo dobra (lok. 1).

10) „ 157 — Dama: bardzo dobra (lok. 2).

C. PSY.

a) Łaciaste, wagi średniej (11 do 14 kg).

Klasa I.

11) Nr. 159 — Szwejk: bardzo dobry (lok. 1).

Klasa V.

(11) „ 159 — Szwejk: bardzo dobry (lok. 1).

D. SUKI.

a) Łaciaste, wagi lekkiej (7 do 10 kg).

Klasa I.

12) Nr. 160 — Norma: bardzo dobra (lok. 1).

III. OCENA PSÓW WG PRZEPISÓW P. Z. H. P. R.

A. PSY.

1) Nr. 152 — Astor Fine-Mouche: bardzo dobry w kl. I, lok. 1.

2) „ 159 — Szwejk: bardzo dobry w kl. I, lok. 2, w kl. V, lok. 1.

3) „ 154 — Szamsi, zw. Dżyn: bardzo dobry w kl. I, lok. 3.

4) „ 158 — Tommy: bardzo dobry w kl. I, lok. 4.

5) „ 155 — Bonzo II-Mako: bardzo dobry w kl. I, lok. 5 i w kl. VI, lok. 2.

6) „ 162 — Bill: dostateczny w kl. II, lok. 4.

7) „ 196 — Leon: niedostateczny w kl. I.

B. SUKI.

1) Nr. 153 — Jarmilla v. Gloriette zw. Mila: doskonała w kl. I, lok. 1.

2) „ 160 — Norma: bardzo dobra w kl. I, lok. 2.

3) „ 161 — Kasia od Kariany: bardzo dobra w kl. I, lok. 3.

4) „ 156 — Bettie-Mako: bardzo dobra w kl. II, lok. 2, w kl. VI, lok. 1.

5) „ 157 — Dama: bardzo dobra w kl. II, lok. 3.

IV. RODOWODY.

Prawo do wpisania do księgi wstępnej P.K.R.P.R. (P.Z.H.P.R.) zdobyły na podstawie powyższej oceny sędziowskiej i przepisów regulaminu P.K.R.P.R. Cz. I pkt. 6., następujące psy i suki:

1) Nr. 159 — Szwejk (zarezerwowano w P. K. R. I/C.-W.-Nr. 15).

2) „ 158 — Tommy (zarezerwowano w P. K. R. I/C.-W.-Nr. 16).

3) „ 155 — Bonzo II-Mako (zarezerw. w P.K.R. I/C.-W.-Nr. 17).

4) „ 160 — Norma (zarezerwowano w P. K. R. I/C.-W.-Nr. 18).

5) „ 156 — Bettie-Mako (zarezerw. w P. K. R. I/C.-W.-Nr. 19).

6) „ 157 — Dama (zarezerwowano w P. K. R. I/C.-W.-Nr. 20).

V. NAGRODY

uzyskali pp.:

- 1) **Anna Olechno-Huszczowa** za psa Nr. 152 (Astor a) medal srebrny P.Z.H.P.R., b) puchar przechodni K.B.F.
- 2) **Michał Znicz** za psa Nr. 159 (Szwejk): a) medal brązowy P.Z.H.P.R., b) medal srebrny K.B.F. (dyplom Nr. 4), c) nagrodę honorową p. Gabrieli hr. Thun-Hohenstein, członkini - założycielki K.B.F., Kończyce Wielkie, k. Zebrzydowic (Amatorska hodowla buldogów franc. „Z Kończyc Wielkich”).
- 3) **Mjr. dypl. Władysław Harland** za psa Nr. 154 (Szamsi zw. Dżyn): a) medal srebrny K.B.F. (dypl. Nr. 5).
- 4) **Janina i Konstanty Erdmanowie** za psa Nr. 158 (Tommy): a) medal srebrny K.B.F. (dypl. Nr. 6).
- 5) **Maria Kozłowiecka:** a) medal brązowy K.B.F. (dypl. Nr. 7) za psa Nr. 155 (Bonzo II-Mako), b) medal brązowy K.B.F. (dypl. Nr. 9) za sukę Nr. 156 (Bettie-Mako),

- c) nagrodę honorową K.B.F., Paryż: Livre d'or za parę Nr. 155 i 156.
- 6) **Aniela i Sylwester Stachiewiczowie** za sukę Nr. 153 (Jarmilla v. Gloriette, zw. Mila): a) medal złoty P.Z.H.P.R., b) medal złoty Austriackiego Związku Kynologów (Oe. K.-V.), Wiedeń.
- 7) **Stanisław Bissenik** za sukę Nr. 160 (Norma): a) medal srebrny P.Z.H.P.R.
- 8) **Janina Macherska** za sukę Nr. 161 (Kasia od Kariany): a) brązową plekietkę honorową P.Z.H.P.R. za wysiłki na polu hodowli buldoga francuskiego w Polsce,
- 9) **Natalia Lewalt - Jezierska** za sukę Nr. 157 (Dama): a) medal brązowy K.B.F. (dypl. Nr. 10).

ZARZĄD

KLUBU BULDOGA FRANCUSKIEGO W POLSCE

Warszawa, dn. 17 maja 1938 r.

Sprawozdanie Prof. Dr K. Witzelhubera z Wiednia z oceny psów na Wystawie psów rasowych w Warszawie w dn. 14 i 15 maja 1938 r.

Katalog wykazuje 184 psy; oprócz tego było kilka zgłoszeń dodatkowych. W każdym bądź razie jest to wynik godny uwagi w kraju, w którym hodowla psów rasowych z natury rzeczy ogranicza się tylko do miast, a i tam też tkwi jeszcze w początkach. Nie można też zapominać o tym, że kraj taki, jak Polska, może tylko w małym stopniu ciągnąć korzyści, które mogłyby spowodować ściślejsze stosunki z wysoko rozwiniętym sportem kynologicznym krajów ościennych. Już same tylko trudności dewizowe prawie uniemożliwiają, albo conajmniej utrudniają nadzwyczaj uzyskanie wartościowych zwierząt hodowlanych z zagranicy. Trudności te wykluczają prawie zupełnie obsyłanie wystaw przez cudzoziemców tak, że nawet siła atrakcyjna wielkich wystaw nie może przy tym swego działać. Trzeba jednak skwapliwie przyznać, że wszędzie znalazłem najwyższe zainteresowanie i jak najlepszą wolę. Z wyjątkiem owczarków niemieckich i polskich,

zostały mi przydzielone do osądzenia wszystkie psy nie myśliwskie; obejmowały one 3/4 wszystkich wystawionych psów.

Airedale-terriery

Nr (katalogu) 62). Duży i mocny. Czaszka szeroka, ucho i oko doskonałe. Szyja dobra. Nogi przednie i tylne dobre. Włos bardzo twardy, maść nieczysta. Na ogół mało szlachetności. **Bardzo dobry.**

Nr 64. Włos miękki, za późno trymowany. Ładna szyja i głęboka pierś. Front silny, ale nieco szeroki. Czaszka ciężka. Również mało szlachetności. **Bardzo dobry.**

Nr 182. Bardzo dobry we włosie i maści, o właściwym uwłosieniu. Front dobry.. Bardzo ładne oko. Pysk nieco wycięty. Czaszka okazale szeroka. Dobre ucho. Budowa dobra. **Bardzo dobry I.**

Nr 63. Twardy, bardzo krótki włos, dobra maść. Ucho okazałe. Głowa dobra. Oko mogąby być ciemniejsze. Szyja szlachetna. Na

8 miesięcy bardzo dobrze rozwinięta. Chód wyciągnięty i płynny. **Bardzo dobra.**

Nr 65. Mała, dosyć tłusta. Czaszka ciężka, wycięta przed oczami. Ciemne, dobrze uformowane oko. Bardzo ładne ucho. Budowa dobra. Niezręcznie przygotowana. **Bardzo dobra.**

Foxterriery licznie reprezentowane, ale psy (samce) mało pocieszające, natomiast pomiędzy sukami niektóre bardzo ładne.

Nr 66. Za późno trymowany. Tułów dobry. Długa głowa, ale w czaszce za ciężka, pysk wycięty, uzębienie dobre. Ucho nieco z boku osadzone. Front dobry. Oko pełne. Pierś pełna. Ogon przegięty nad grzbietem. **Bardzo dobry.**

Nr 67. Bardzo typowy, ale front niedostatecznie silny. Pysk wycięty. Ładna linia górna. Ogon również przegięty. **Bardzo dobry.**

Nr 69. Lekki w kośćcu. Ucho za wysoko osadzone. Nogi wysokie, tułów jeszcze nie rozwinięty. **Dobry.**

Nr 71. Na ogół również za lekki. Ucho okazale długie. Dobrze uformowane oko. Przedramię spadziste, front niedostatecznie silny. Kości delikatne. **Dostateczny.**

Nr 74. Długa czaszka i potężny pysk. Oko i ucho doskonałe. Ładny front, szyja szlachetna, dobra linia górna, dobrze noszony ogon. Powinien mieć więcej ciała. **Bardzo dobry.**

Nr 80. Pod względem tułowia i wyglądu ogólnego przewyższa wszystkie inne psy. Czaszkę ma już bardzo ciężką. Ładny front. Ucho bardzo dobre. Ładnie uformowane oko. Kościec dobry. **Doskonały.**

Nr 81. Jeszcze niezupełnie rozwinięty, w tułowiu lekki (chudy). Front bardzo ładny. Ucho nieco za wysoko osadzone. Pysk bardzo długi, nie silny. Chód dobry. **Bardzo dobry.**

Zastosowana miara oceny była bardzo łagodna. Polepszenie mógłby wprowadzić tylko doskonały pies (samiec) o wybitnej sile przekazywania cech na potomstwo.

Suki są o wiele lepsze i mogłyby stanowić podstawę do pocieszających postępów.

Nr 68. Lekkokościasta, ale doskonały tułów i znakomity włos. Główka nieco krótka, szyja szlachetna, pierś pełna, dobry grzbiet, ładne nogi tylne. **Bardzo dobra.**

Nr 70. Głowa gruba, pysk długi, powinien być pełniejszy. Uszy wysoko osadzone. Dobry tułów z ładnymi lędźwiami. Oko doskonałe. Nogi tylne dobre. **Dobra.**

Nr 72. Oko pełne i jasne. Dobre uzębienie. Doskonale noszone uszy. Lekki kościec, ładny front, tułów dobry. **Dobra.**

Nr 73. Doskonałe oko. Pysk wycięty. Ucho za wysoko osadzone. Tułów dobry. Ogon osadzony i noszony dobrze. Lędźwia długie. **Dobra.**

Nr 75. Ogólne wrażenie bardzo dobre, ucho doskonałe, ładny front. **Doskonała I. Champ.**

Nr 76. Czterolatka. Głowa bardzo dobrze osadzone ucho, oko bardzo ładne, ładny front, tylko za chuda. **Doskonała II.**

Nr 191. Jeszcze nierozwinięta. Głowa bardzo ładna z doskonałym okiem. Ucho i ogon dobry. Ładna linia górna, tułów jeszcze niedostateczny. **Bardzo dobra.**

Nr 78. Bardzo szlachetna, krótka. Najlepszy wyraz. Ładny front. Głowa dobra. **Bardzo dobra.**

Nr 79. Budowa o dużej ramie. Głowa bardzo dłuża. Krótki tułów. Oko ładne. Ogon lekko przegięty. Ogólne wrażenie bardzo dobre. **Doskonała III.**

Nr 82. Za lekka w tułowiu. Szlachetna. Oko ciemne. Na ogół zatrzymana w rozwoju. **Dobra.**

Nr 83. Uszy noszone na bok. Tułów dobry. Pysk lekki. Włos twardy. **Dobra.**

Nr 77. Oko pełne, ale ciemne. Czaszka wysoka i szeroka. Dobry front. Pysk za lekki. Ładny chód. **Dobra.**

Nr 84. Gładkowłosy, duży. Pysk długi, potężny. Czaszka dłuża, ucho lekko pomarszczone, ciemne oko. Budowa dobra. Ogon przegięty. **Bardzo dobry.**

Nr 183. Ucho niepewne. Pysk potężny. Czaszka dobra. Ładny front. Oko ciemne. **Bardzo dobra.**

Bedlington - terriery. Dzięki zamiłowaniu i poświęceniu pewnej hodowczyni, rasa ta, zresztą nieliczna i niepopularna, była reprezentowana przez 5 bardzo dobrych okazów.

Nr 87. Mały. Oko doskonałe, dobrze uformowane i osadzone. Maść odpowiednia. Ucho

bardzo głęboko osadzone. Bardzo płaskie wargi. Łedźwia sklepione. Łapy przednie i tylne ładne. Doskonały wyraz. **Doskonały I.**

Nr 88. Brat poprzedniego, ale w włosie nie tak dobry, jak on, również mały. Oko doskonałe. Wygląd najlepszy. Ucho dobrze osadzone. Budowa typowa. **Bardzo dobry II.**

Nr 85. Średniej miary, niebieski po bokach. Ładne oko. Ucho głęboko usadzone. Głowa dobra. Bardzo ładna linia górna. Pierś bardzo głęboka. **Doskonała II.**

Nr 86. Mała, o lekko wysuniętej szczęce dolnej, siekacze nieregularnie ustawione. Na ogół typowa. Głowa dłuża. **Bardzo dobra.**

Nr 89. Bardzo ładnej maści. Oko doskonałe. Wrażenie ogólne dobre. Ogon dobrze noszony. **Doskonała I.**

Szkockie terriery, jak i bedlingtony, oparte częściowo na hodowli wiedeńskiej.

Nr 91. Czteroletni, niski i zwięzły. Oko ciemne. Głowa dobra. Ogon krótki i dobrze noszony. **Doskonały I.**

Nr 94. Ma 13 miesięcy. Bardzo ładna głowa z sutą brodą. Duże, okazałe ucho. Oko ciemne. Front dobry. Dobry włos. Ogon nieco długi. **Doskonały II.**

Nr 90. Bardzo niska, krępa i krótka. Oko ciemne. Główka nieco krótka. Ucho okazałe. **Bardzo dobra III.**

Nr 92. Tułów bardzo nabity, ale dostatecznie długi. Duże ucho. Ogon dobrze noszony. Głowa mogłaby być szlachetniejsza. Uzębie nie poprawne. **Bardzo dobra I.**

Nr 93. Brak.

Nr 95. Oko duże i czarne. Głowa szlachetna. Uzębie niepoprawne. Nisko osadzona, krótka, łokcie wprost wyciskają ją. **Bardzo dobra II.**

Sealyham-terriery liczniejsze od szkockich — z pochodzenia niektóre z Wiednia.

Nr 98. Za długie w grzbicie, a za skąpe w tułowiu, na ogół za wąski i za wysokie nogi. Oko ciemne. **Dobry.**

Nr 103. Głowa dobra, pysk silny. Dobre ucho. Bardzo dobry tułów. Włos za miękki. **Bardzo dobry.**

Nr 96. Bardzo typowa. Oko bardzo ciemne. Dobre ucho. Tułów szeroki. Ogólne wrażenie bardzo dobre. **Doskonała I.**

Nr 97. Oko ciemne. Dostatecznie dłuża, sporo pigmentu. Ucho dosyć okazałe i nieco z boku noszone. **Doskonała II.**

Nr 99. Ma dopiero 9 miesięcy, jeszcze nieco dłuża, ale dobrze zapowiadająca się. Najlepsze oko. **Doskonała II.** (w klasie młodzieży).

Nr 100. Siostra poprzedniej, nadzwyczaj niska, bardzo krępa, oko czarne, uzębie niepoprawne bez zarzutu. **Doskonała I.**

Nr 102. Oko ciemne. Długi i wycięty pysk. Za tłusta, wysokonoga. Mało posiada szlachetności. **Dobra.**

Nr 105. Okazale dłuża, niepomyślnie rozwinięta. Tułów dobry. Oko całkiem czarne. Widocznie za często kapana, przez co ucierpiał włos. **Doskonała III.**

Kerry-blue-terriery. Nie spodziewałem się spotkać tu aż 6 przedstawicieli tej rasy, która dopiero od kilku lat jest znana na kontynencie.

Nr 106. Bardzo typowy. Przepyszna głowa, oko doskonałe, ucho dobrze noszony. Maść doskonała. Front, łapy i stopy dobre. **Doskonały I. Champ.**

Nr 109. Jeszcze nierozwinięty, mało włosa, prawie czarny. Bardzo piękne oko. Uszy niepewne. Mało ciała, skąpa pierś. Kąty kolana zbyt rozwarste. **Dobry.**

Nr 110. Ogólne wrażenie typowe. Głowa nieco ciężka, krótka szyja, ładny front, grzbiet krótki, ogon przegięty. **Bardzo dobry II.**

Nr 111. Nieco gruby w głowie, ucho lekko z boku osadzone. Front dobry. Ładne stopy. Biała plama na piersiach. Obfita szyja. Grzbiet krótki. **Bardzo dobry I.**

Nr 107. Jasno niebieska. Głowa krótka, uszy niepewne, piękne ciemne oko. Dobra budowa. Ruchy doskonałe, nogi przednie i tylne dobre. Bardzo niesforna i dlatego ciężka do osadzenia. **Bardzo dobra II.**

Nr 108. Nieco dłuża w grzbicie, ale zresztą bardzo typowa. Głowa przepyszna, oko doskonałe, obfita szyja. Uwłosienie po miodu nieco niedostateczne pełne. Dobre łapy. **Doskonała I.**

Skeye-terriery: 7 sztuk.

Nr 113. Bardzo długie, potężny tułów. Głowa dobra. Nie stawia jednego ucha i mało

frędzli. Bardzo obficie uwłosiony. Ogon doskonały. Oko mogłoby być ciemniejsze. **Bardzo dobry.**

Nr 114. Lżejszy od poprzedniego. Ciemne oko, o bardzo dobrym wyrazie. Ładne stojące uszy z frędzlami. Bujny włos. W ruchu podnosi wysoko ogon. **Bardzo dobry I.**

Nr 116. Ma 11 miesięcy. Oko za jasne, zresztą o najlepszym wyrazie. Bardzo bujnie ufrędzlowane ucho. Nisko osadzony. Ogon niekiedy „za wesoły” (zadziera). **Bardzo dobry I.**

Nr 118. Wąski, ubogi we włos. Zadziera ogon. Zresztą bardzo interesujący. **Bardzo dobry II.**

Nr 112. Brak.

Nr 115. 10 miesięcy. Dobry wyraz. Bardzo dłużga, ale łokcie nieco luźne. Włos mógłby być dłuższy. Oko ciemne. Pysk nieco lekki. Ogon dobry. Bardzo niska. **Bardzo dobra I.**

Nr 117. Uszy opadające, oko jasno-brązowe. Suto uwłosiona. Ogon dobry, niekiedy zadziera. Budowa dobra, niska. **Bardzo dobra II.**

West highland white-terriery

Nr 119. Z wyjątkiem nieco jasnego oka, nie całkiem regularnego uzębienia i nieco żółtawych końców uszu, bez zarzutu. Doskonały wyraz. Głowa i budowa ogólna bardzo dobre. Dobre ruchy. Ładny front. **Doskonały I.**

Nr 120. Również bardzo ładna. Ciemne oko. Ładny front. Na krzyżu lekki nalot żółtawy. **Doskonała I.**

Shih-tzu-terriery tybetańskie. Dwa bardzo typowe okazy o poprawnej budowie, ciemnym oku, bujnym i mocnym włosie, o ruchach bez zarzutu.

Nr 121. Ma niestety tak bardzo wystającą szczękę dolną, że widać przednie siekacze, nawet przy zamkniętym pysku. **Bardzo dobry.**

Nr 122. Suka, zupełnie typowa, dolna szczeka mniej wystająca. **Doskonała.**

Owczarki szkockie (Collie)

Nr 129. Głowa dobra i pełna wyrazu, długий pysk, rozwarcie powiek mogłoby być nieco węższe. Bujna grzywa na szyi. Ucho dobre, stojąco-opadające. Dobre nogi i stopy. Uzębie nieco dobre. Uwłosienie na ciele niedostateczne, majtki bujne. Ogon nieco zadarty. **Bardzo dobry I.**

teczne, majtki bujne. Ogon nieco zadarty. **Bardzo dobry I.**

Nr 131. Oko bardzo ciemne, dobrze uformowane i osadzone, o jak najlepszym wyrazie. Nos klinowaty, silny. Płochliwy. Ogon dobry. Włos również niedostateczny. **Bardzo dobry II.**

Nr 130. Czarno-biała z nieco żółtym. Uszy stojące, bujna grzywa na szyi, ale poza tym włos za krótki. Oko za okrągłe. **Dobra.**

Nr 132. Typowe rozwarcie powiek, oko dosyć ciemne. Głowa dobra. Ogon dobry. **Bardzo dobra I.**

Wodołaz (Newfoundland)

Nr 137. Potężny, niedźwiedziowaty okaz, któremu brak przede wszystkim szlachetnego wyrazu. Kościec potężny, budowa dobra i dobry chód. **Bardzo dobry.**

Komondor

Nr 128. Bardzo typowy; doskonałe uwłoszenie w pełnych i szerokich płaszczyznach. Budowa dobra. Zad i łapy dobre. Głowa i oczy ładne. **Doskonały.**

Dogi

Nr 138. Jasno pręgowany. Pysk bez warg, głęboka brzódka czołowa, mały stop (mała krawędź czołowa), oko jasne. Lekki kościec. Łapy przednie dobre. Pierś mała. **Dostateczny.**

Nr 140. Uszy nieprzycięte, oko rozwarte, głowa mierna. Mała pierś. **Dobry.**

Nr 141. Ciemno-złociście pręgowany. Pierś dostateczna. Głowa niezła, ale oko za jasne, policzki muskularne, małe wargi. Potężny kościec. Szyja silna, budowa dobra, ładne ruchy. **Bardzo dobry.**

Nr 142. Jedyny z prawdziwie typową głową. Wrażenie ogólne porywające, ale za chudy. Kłyb wysoki. Ładne oko. Łapy i stopy dobre. Bardzo duży. Ruchy bez zarzutu. **Doskonały I Champ.**

Nr 184. Tułów bardzo dobrze rozwinięty i potężne kości. Głowa niezła, ale byłyby pożądane większe wargi i stop. Czaszka szerska, oko ciemne. Grzbiet doskonały, zawadzają duże czarne plamy. **Bardzo dobra I.**

Nr 198. Widoczny mieszaniec, nie był sądzony.

Boxery

Nr 145. Bulldog z przyciętymi uszami, lub co najmniej mieszaniec.

Nr 144. Żółty. Za tłusty i dlatego bez szlachetności. Szeroki front. Szyja krótka z licznymi fałdami. Głowa i oko dobre. Dolne siekacze nieregularne. Potężne kości. **Dobry II.**

Nr 146. Szyja krótka i gruba. Głowa gruba. Tułów doskonaty. Kłyb bardzo dobry. Linia górna dobra. Pierś głęboka. Płaskie stopy. **Dobry III.**

Nr 147. Ciemno-złociste pręgowany z białym pierścieniem na szyi. Głowa ładna. Siekacze regularne. Duża piers, ładny front, silny kościec, kłyb wysoki, lędźwia pokaźnie długie. **Bardzo dobry I.**

Nr 143. Ładna głowa i oko. Szyja krótka i gruba. Tułów dobry, dobra linia góra. Łapy tylne dobre. **Bardzo dobra II.**

Doberman

Nr 148. Mała i delikatna; stary typ pinczera. Pysk lekki i krótki. Kościec delikatny. W budowie niezła. Maść nieczysta. **Dostateczna.**

Buldogi angielskie

Nr 149. Potężny, o silnym kościku. Głowa bardzo dobra. Bardzo szeroki front. Oko ładne. Dostateczny stop (dostateczna krawędź czołowa). Jedno ucho opadające, drugie również ciężkie. Grzbiet płaski. Udo spadziste. Mało fałd i podgardla. Ogon bardzo ładny. **Bardzo dobry II.**

Nr 150. Czaszka szeroka, dobre oko, nos krótki, liczne fałdy na pysku. Front bardzo szeroki. Właściwe rozetkowate ucho. Szczęka dolna mało wygięta. Tułów potężny, tłusty. **Bardzo dobry.**

Nr 151. Liczy zaledwie 13 miesięcy, ale jest ze wszystkich najlepszy. Czaszka doskonała, z najlepszym rozetkowatym uchem, dobre oko, dolna szczeka doskonale wygięta. Posiada już szeroki front, klatka żebrowa bardzo dobra. Ogon krótki. Pożądany więcej karpiowaty grzbiet. **Doskonały I.**

Buldogi francuskie liczne (12 sztuk), lecz nie na szczególnym poziomie; brak wybit-

nego psa (samca). Zastosowana miara oceny była bardzo łagodna.

Nr 152 (pies: Astor Fine - Mouche p. A. Olechno - Huszczowej). Dosyć szeroki. Nos okazały. Wargi dobre, pełne. Góra linia płaska. Ładne oko. W tułowiu za wąski, bardzo wysoko osadzony. **Bardzo dobry I.**

Nr 154 (pies: Szamsi-Dżyn p. W. Harlanda). Jasno-pręgowany, również nieco za wysoki. Oko doskonałe. Ładne ucho. Dostateczny stop (dostateczna krawędź czołowa). Klatka żebrowa za wąska, lędźwia pokaźnie długie. Cierpi strasznie wskutek upału. **Bardzo dobry III.**

Nr 155 (pies: Bonzo II p. M. Kozłowieckiej). Wysokonogi, wąski w tułowiu. Głowa dobra. Szczęka dolna dobra, wargi obfite. **Bardzo dobry V.**

Nr 158 (pies: Tommy pp. J. i K. Erdmannów). Również za wysoki, a w tułowiu za wąski. Nos okazały, zresztą głowa dobra. Grzbiet nieco karpiowaty. Dobry chód. **Bardzo dobry IV.**

Nr 159 (pies: Szwejk p. M. Znicza). Silnej budowy. Front szeroki. Oko czarne. Nos za długie. Góra linia dobra. Bardzo krótki ogon. Chód dobry. **Bardzo dobry II.**

Nr 162 (pies: Bill p. K. Góreckiego). Duży za wysoki i za wąski. Głowa i oko dobre. Udo spadziste. Ogon długi. **Dostateczny.**

Nr 196 (pies: Leon p. A. Tuczemskiego). Wydaje się przez rachityzm zupełnie oszpecony.

Suki nie są o wiele lepsze.

Nr 153 (suka: Jarmilla v. Gloriette pp. Stachiewiczów). Jest najlepszą ze wszystkich; wprawdzie lekka, ale jednak o dosyć szerokim froncie. Głowa dobra z głębokim stopem (głęboką krawędzią czołową). Ładne oko. Ucho dobre. Dolna szczeka dobrze wygięta. Nos dobrze cofnięty. Grzbiet mało karpiowaty. Udo bardzo muskularne. Ogon krótki. Ruchy dobre. W porównaniu z innymi doskonała I.

Nr 156 (suka: Bettie p. M. Kozłowieckiej). Chuda, delikatna, ale typowa. Dobra czaszka. Nogi beczkowate. **Bardzo dobra IV.**

Nr 157 (suka: Dama p. N. Lewalt-Jezierskiej). Powinna być szersza. Lekki kościec.

Górną linią dobra. Ucho i oko dobre. Na ogół jeszcze nierożwinięta. **Bardzo dobra V.**

Nr 160 (suka: Norma p. S. Bissenika). Krępa. Front powinien być szerszy. Czaszka i dolna szczeka dobrze. Ucho dobre. Tułów dobry; grzbiet lekko karpiowaty. Ogon dobry. **Bardzo dobra II.**

Nr 161 (suka: Kasia od Karjany p. J. Macherskiej). Dolna szczeka mało wygięta. Front szeroki. Grzbiet wyraźnie karpiowaty. Ucho i ogon dobrze. Ładny chód. **Bardzo dobra III.**

Pudel (karłowaty)

Nr 163. Mała, silna, o ciemnym oku, nieco krótkim uchu i niezlej budowie. **Dobra.**

Pinczerek maltański

Nr 164. Strzyżony, wskutek czego wykazuje za krótki włos. Oko czarne. Bardzo ładna głowa. Uzębienie bez zarzutu. Chód dobry. **Bardzo dobry.**

Pekińczyki niespodziewanie liczne, ale też i niespodziewanie dobre; tworzą najlepszą grupę między wszystkimi psami i mogłyby się pokazać na każdej wystawie środkowo-europejskiej.

Nr 165. Typowy. Głowa dobra. Oko duże. Nos niebardzo krótki. Włos niebardzo bujny. **Bardzo dobry IV.**

Nr 167. Również nieco okazały nos, ale zresztą głowa dobra. Wargi dobre, pełne. Oko ciemne. Przednie łapy dobrze wygięte. **Bardzo dobry VIII.**

Nr 168. Najlepszy wyraz. Oko bardzo ciemne. Wargi właściwe. Dolna szczeka szersza, dobrze wygięta. Bujny włos. Przednie łapy dobrze wygięte **Doskonały II.**

Nr 169. Czaszka bardzo dobra. Nos krótki. Oko ładne. **Bardzo dobry III.**

Nr 171. Nos za długi. Dolna szczeka winna być szersza. Zresztą całkiem dobry. **Bardzo dobry VII.**

Nr 173. Brak.

Nr 175. Czaszka dobra. Oko dobre. Wargi niepełne. Łapy przednie dobre. Front szeroki. Chód typowy. **Bardzo dobry IX.**

Nr 176. Prawie bez nosa. Najlepsza czaszka. Wargi obfite. Oko bardzo ładne. Przednie łapy silnie wygięte. Chód typowy. Włos bujny. **Doskonały I.**

Nr 178. Nos okazały, zresztą dobra głowa. W tułowiu bardzo szeroki. Przednie łapy dobrze wygięte. Chód dobry. **Bardzo dobry V.**

Nr 197. Oko doskonałe. Nos okazały. Czaszka płaska. Łapy bardzo krzywe. Ogon dobry. **Bardzo dobry VI.**

Suki są również bardzo pocieszające.

Nr 166. Odstające łokcie. Przednie łapy krzywe. Czaszka płaska. Oko mogłoby być ciemniejsze. Wargi dosyć pełne. Włos dosyć bujny. **Bardzo dobra II.**

Nr 170. Czaszka płaska. Nos bardzo krótki. Głębokie zmarszczki. Oko bardzo ładne. W całości porywająca. **Doskonała I Champ.**

Nr 172. Z głowy jest wyraźna japan-chin, z budowy raczej pekinka. Otrzymane wyjaśnienia nie dają jasnego obrazu, czy rzekomo posiadany rodowód dowodzi pochodzenia od czystych pekińczyków. Jej maść (czarno-biała) nie dowodzi wprawdzie niczego, gdyż są i tak umaszczone pekińczyki, ale jednak wzmacnia moje wątpliwości.

Nr 177. Dobry wyraz. Nos całkiem krótki. Dolna szczeka winna być szersza. Oko ciemne i dobrze osadzone. **Bardzo dobra III.**

Nr 174. Młodka, wysoko osadzona. Oko małe. Zresztą niezła. **Dobra.**

Wystawa była rozmieszczona całkiem schludnie i przedstawiała ładny obraz. Na przyszłość radziłbym jednak organizatorom już w katalogu rozdzielić psy (samce) i suki i przygotować właściwą książkę dla sędziego, w której psy byłyby podane według klas, do których zostały zgłoszone. To ułatwiłoby istotnie pracę sędziemu i oszczędziłoby też czasu. Za gościnne przyjęcie i uprzejmę pomocie wyrażam ofiarnym organizatorom moje najlepsze podziękowanie.

Blenheim spaniel (karłowaty)

Nr 179. Nos dosyć długi, chwilowo niezupełnie zabarwiony (niepełno pigmentowany). Sklepieńie czaszki duże i wyraźne. Naogół typowa. **Bardzo dobra.**

SEALEHAM TERRIER

Angielski Kennel Club stosunkowo niedawno, bo dopiero w r. 1900 uznał Sealeham Terriera jako odrębną rasę terriera. Pies ten jednak posiada już dłuższą historię, bowiem około 1860 r. znany sportsman kapitan Edwards zaczął je produkować w swoich dobrach Sealeham, skąd też terrier ten otrzymał swą nazwę.

Kpt. Edwards postawił sobie za zadanie wyhodować dzielnego terriera na krótkich łapach, o zwięzlej budowie i mocnej szczęce, któryby dał sobie radę z borsukiem. Chodziło ponadto o psy białej мастi, z tego względu, że terriery te miały być użyte do polowania ze sforą gończych celem, że tak powiem, wykończenia roboty zaczętej przez psy gończe tj. goniącego przez sforę i zapędzonego do nory borsuka, musiały wypędzić z nory na zewnątrz, gdzie go chwytyano żywcem do przygotowanych w tym celu worków. Otóż Sealeham przesiąknięty zapachem borsuka, a nieraz i umazany krwią tego zwierzęcia, gdyby nie był biały, łatwo mógł by być przez psy gończe wzięty za borsuka i w rezultacie rozszarpany. Maść biała chroni go właśnie od tej ewentualności.

Sealeham pochodzi od połączenia Welsh Corgi z szorstkowłosymi terrierami. O Welsh Corgi zaś powiadają, że pochodzi od lisa, co oczywiście nie może być brane na serio. W każdym razie przypomina on swą budową to zwierzę. Sierść ma jednak gładką i ogon o krótkim uwłosieniu. Rudy, ma białą łatkę na piersi i białe łatki na stopach, głowę ma bardzo zbliżoną do lisiej, łapy krótkie i potężne. W prowincji Lancashire, która jest tych psów kolebką używane są one do pilnowania koni i bydła w polu. Aby zapędzić konia Corgi chwyta go za pęciny i natychmiast przypada do ziemi, takim sposobem unika uderzenia podczas wierzgania konia. Corgi przy okazji duszą szczury, ale najmniej nie są obdarzone instynktem myśliwskim. Aby spotęgować ten instynkt w jego potomkach powstały z przekrzyżowania z terrierami, zaczęto je łączyć ze szkockim Dandie Dinmont-terrierm przedstawicielem starej rasy

szkockiej, często opiewanym w poezjach Walter Scott'a, i przez tegoż umiłowanym. Psy te są bardzo cięte i idą śmiało na największą zwierzyńę. Domieszce krwi tej rasy zawdzięcza Sealeham swój instynkt myśliwski i węch, oraz duże oczy, a nieraz i czub składający się z miękkich włosów na czaszce. Mieszańce te nie dawały jednak potomstwa o dość potężnych szczękach, potrzebnych do walki z borsukiem. W tym celu zaczęto łączyć pierwotnego Sealehama z Chechire-Terrierm, pieskiem bardzo podobnym do Bull Terrier'a, tylko znacznie mniejszego wzrostu. Chechire Terrier dał Sealehamowi swoją potężną szczękę i jeszcze bardziej spotęgował jego zdolności myśliwskie. W rezultacie jednak ówczesny Sealeham był to spory pies. Aby zmniejszyć jego wzrost zaczęto pokrywać suki Sealeham, odznaczające się wymaganymi cechami, West Highland - Terrierami, a dla nadania sierści twardości zastosowano domieszkę krwi Fox-Terriera Ostrowłosego (czarne plamy spotykane w umaszczeniu Sealehamów są uważane za pozostałość tych ostatnich łączeń i mniej dobrze są widziane niż plamy żółte, lub umaszczenie całkowicie białe). Jeszcze piętnaście lat temu mioty Sealehamów nie były równe. W tym samym miocie znajdywało się nieraz parę szczeniąków o krótkich nóżkach, parę o znacznie wyższych, a niektóre z budowy przypominały Airedale Terriery. Od roku 1922 na skutek umiejętności doboru rasę ustalono i mioty wyrównano. Każdy, kto posiada typową Sealehamkę, stara się ją pokryć conajmniej nagrodzonym Sealehamem, o ile nie Championem. Mioty z takich połączeń nie dają niemiłych niespodzianek i potomstwo odpowiada przeważnie wymogom typu Sealehama.

Kpt. Edwards miał we zwyczaju wypróbować odwagę młodych Sealehamów i zabijał bez pardonu nawet najpiękniejszego, o ile ten nie odpowiadał jego wymogom. Ze względu jednak na to, że z wiekiem Sealeham robi się coraz odważniejszy, kpt. Edwards zgładził zapewne niejeden dobry okaz nim zauważał swąomyłkę. Pewien farmer

wyżebrał życie skazanego przez M. E. na śmierć Sealehamu zabierając go sobie i ten właśnie już jako dorosły, okazał się świetnym psem na borsuki, tak że zasłynął w całej okolicy ze swojej odwagi. Kapitan z czasem kupił tego psa od farmera i zaprzestał przedwcześnie zabijania młodzieży.

Sealyhamy posiadają dziś dużo odwagi i temperamentu, a nadto ogromnie się przywiązują do swego właściciela, Sealeham, jak cień snuje się za swym chlebodawcą. Słabą stroną tego psa są jego krótkie nóżki, które nie pozwalają mu nadążyć za jeźdźcem. Za to świetnie się nadaje Sealeham jako towarzysz dla osób starszych, gdyż nigdy daleko od nich nie odbiegnie.

Wzorzec i metody oceny Sealeham Terriera ustalił Sealeham Terrier Klub w porozumieniu z angielskim Kennel Klubem. Oto co żąda od Sealeham, Klub hodowców tych psów: „Sealeham powinien być mały, krępy, czupurny, przedsiębiorczy, o pojednej intelligentnej głowie, potężnych szczękach, o szorstkim uwłosieniu i o krótkich silnych nóżkach. Powinien być na tyle silny, aby móc stawać czoło borsukowi. Wzrost jego nie powinien mu przeszkadzać włażeniu do nory borsuczej”.

Standart Sealeham Terriera.

Głowa o czaszce z lekka kopułowej, szerokiej pomiędzy oczyma.

Szczęki potężne i długie, o mocniejszym zgryzie i bardziej kwadratowe niż u Fox-Terriera.

Nos czarny.

Zęby równe, kwadratowe, mocne, kły górne dobrze dopasowane do dolnych i długie w stosunku do wzrostu pieska.

Ocza dobrze osadzone, okrągłe, średniej wielkości, o tęczówce ciemno-brązowej albo ciemno orzechowej.

Uszy średniej wielkości, zwisające, kształtu rzymskiej piątki.

Szyja umiarkowanie dłuża, gruba i muskularna, mocno osadzona.

Pierś szeroka i głęboka, dobrze opuszczona pomiędzy przednimi łapami.

Tułów długi, zebra dobrze wysklepione, zad bardzo mocny, tułów bardzo giętki.

Nogi krótkie, w miarę możliwości proste, stopy okrągłe, kocie, o grubych poduszkach.

Ogon wzniesiony wesoło.

Uwłosienie długie, twarde i mocne.

Maść przeważnie biała, albo biała z cytrynowymi lub brązowymi albo czarnymi plamami na głowie i uszach.

Waga psa od 18 do 20 f. ang.; suki od 16 do 18 f. ang.

Wzrost od $20\frac{1}{2}$ cent. do $31\frac{1}{2}$ cent. mierząc w łuku.

Sealeham - terrier Ch. Nutfield Silhouette.

Wady.

Ocza jasne lub małe.

Nos biały, różowy lub nakrapiany jedną z tych barw.

Uszy spiczaste, nietoperzowate albo odstające od czaszki i odsłaniające wnętrze uszu.

Zbyt dużo czarnych plam w **umaszczeniu**.

Wadliwe zęby.

Cechy dyskwalifikujące.

Dolina szczeka zbytnio wysunięta, lub górną szczeką zachodzącą na dolną.

Skala oceny punktowej:

Głowa	10
Ocza	10
Uszy	5
Tułów	15
Ogon	2
Nogi i stopy	15
Uwłosienie	20
Maść	3
Wielkość i waga	15
Razem	100

Porządkowanie sierści Sealehama.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że Angielski Kennel Club nie uznaje w ogóle strzyżenia terierów, ani też posługiwania się nożami-brzytwami, grzebieniami-brzytwami i wszelkimi instrumentami łamiącymi włos terriera przy porządkowaniu sierści tychże. Podczas strippingu — czyli usuwaniu zbytecznego, martwego włosu, ten ostatni musi być usunięty z korzeniem tj. być wyrwanym w dosłownym tego słowa znaczeniu. Pies wystawiony na pokaz o strzyżonej lub golonej względnie łamanej sierści bywa dyskwalifikowany.

Przy „skubaniu” doświadczony Anglik posługuje się li tylko palcami (kciukiem i wskażującym), nacierając je krędą, dla ułatwienia chwytu. Dozwolone są przy tym specjalne, o tępich zębach grzebienie, zamieniające wskazujący palec przy wyrywaniu włosów, oraz gęste metalowe grzebyki do wyczesywania podszcycia, wreszcie rzadkie metalowe do rozczesania sierści, od czego zabieg każdy się zaczyna.

Psa należy postawić na stole w dobrze oświetlonym miejscu. Sierść jego powinna być完全ly sucha. Samemu wkłada się biały czysty fartuch i naciera sierść psa obficie białą francuską kredą w kawale. Poczym rzadkim metalowym grzebieniem o długich tępich zębach rozczesuje się zagmatwany włos na całym ciele. Następnie wyczesuje się psa specjalnym gęstym, drobno ząbkowanym grzebieniem, służącym do usuwania martwego podszcycia, wreszcie naciera się kredą sierść ponownie. Po tych wstępnych zabiegach zaczyna się właściwy „Stripping” — wyrywanie martwego włosu. Jest to zabieg podstawowy, który należy wykonać na kilka tygodni przed wystawą. Sierść natartą kredą czesze się rzadkim grzebieniem pod włos — od ogona w stronę głowy, i wtedy włosy sterczące ponad poziom innych wyrywa się palcami, biorąc zaledwie po kilka włosów naraz (palce ustawnicze nacierając kredą dla lepszego chwytu, zręcznym przedkim ruchem). Ponieważ włos wyrywa się martwy, pies nie odczuwa bólu, a poniekąd sprawia mu to nawet pewną przyjemność. Powyższym sposo-

bem oczyszcza się z martwego włosu Sealeham grzbiet, bark, szyję, podgardle, głowę do brwi, uszy, ogon i pośladki. Pozostawia się włos na brwiach, na brodzie od policzków poczynając, na łańcuchach, od mostka w dół na piersi, na brzuchu i bokach. Sealeham wierzchni włos musi mieć twardy, podszyte zaś miękkie. Nic więc dziwnego, że pies wy-skubany ma przez pewien czas miękkie uwłoszenie nim nowa równa twarda sierść mu odrośnie i nie jest wówczas w kondycji wystawowej. Po skubaniu sierść się wzmacnia; po kilku tygodniach odrasta twarda i równomiernej długości. Wtedy dopiero trzeba zająć się „trimming’iem” tj. nadaniem odpowiednich form Sealeham’owi. Nim się do tego przystąpi trzeba zaopatrzyć się w dobrą fotografię jakiegoś znanego Championa tej rasy i podług niej dopiero należy modelować kształt danego osobnika, usuwając włos w miejscowościach zbyt oficie uwłosionych itp. Sierść na głowie, szyi i plecach musi być wyrównana i częściowo usunięta na dwa tygodnie przed wystawą. Natomiast pysk, łapy i podbrusze powinny mieć obfite uwłosienie. Tu-taj wyrywa się tylko włos, który psuje linię psa. Okaz na bardzo niskich nóżkach musi mieć włos pod bruzkiem krótko wyrównany, natomiast psu o dłuższych kończynach, powinno się pozostawić na brzuchu włos jak najobfitszy. Na stopach usuwa się sierść tak aby nadać kształt kocich stopek. Pazurki powinny być często przycinane i piłowane. Kamień nazębny, o ile taki się znajduje, należy usunąć i żeby oczyścić gałgankiem umaczanym w wodzie utlenionej. Na ogół pies powinien być całkowicie w kondycji wystawowej, nie powinien też być ani za szczupły, ani też za tugi. Na kilka tygodni przed wystawą trzeba się zająć jego ogólnym stanem zdrowia — odchudzać lub tuczyć. Na ringu wystawowym pies powinien mieć wyraz żywego, doskonale rozwinięte mu skóra i umieć odpowiednio się zachować podczas oceny: na rozkaz stać, biegać i galopować na linie. Przy badaniu zębów nie powinien gryźć sę-diego. Wszystkim tym warunkom sprostać może tylko ten pies, który korzysta z całkowitej, a przy tym umiejętności opieki ze stro-ną hodowcy.

Podane krótkie przepisy są na ogół dość prymitywne i służą raczej jako przypomnienie, jak należy dbać o toaletę Sealehamu. Natomiast jeśli chodzi o zabiegi związane ze skubaniem i porządkowaniem w ogóle sierści tego terriera, to nie wystarczy dobra wola, potrzebna tu raczej należyta wprawa.

Tyle o Sealehamie na podstawie źródeł angielskich, a zwłaszcza Kpt. Jocelyn Lu-

cas'a, znanego hodowcy myśliwskich Sealehamów w Anglii. Dodać należy, że hodowlą Sealehamów interesują się i w innych krajach, a zarówno i u nas istnieje wiele hodowli tych sympatycznych, spokojnych, zrównoważonych psów. Osobiście również interesuje się nimi bardzo i należę do rzędu ich hodowczyń.

A. Benińska.

Przydomki hodowli psów rasowych zarejestrowane w księgach Polskiego Związku Hodowców Psów Rasowych w II kwart. 1938.

Nr. 45. „**Od Kariany**” — Amatorska hodowla buldogów francuskich Janiny Macherskiej w Warszawie, ul. Barbary 8 m. 10.

Nr. 46. „**Czuwaj**” — Hodowla Airedale - Terrierów A. Wieczorka w Bydgoszczy, ul. Skwarna 3.

Nr. 47. „**Kopiec**” — Hodowla wodołazów Bogny Przegalińskiej, m. Sobota p / Łowiczem, poczta loco.

Nr. 48. „**De Fafré**” — Hodowla buldogów francuskich Faty Freudenbergowej w Łodzi, ul. Kilińskiego 210.

Nr. 49. „**D'Esbe**” — Hodowla buldogów francuskich Stanisława Bissennika w Warszawie, ul. Chmielna 26.

Nr. 50. „**Bellen**” — Hodowla buldogów

francuskich Ellen Błeszyńskiej w Warszawie, Al. Szucha 25.

Nr. 51. „**White Cottage**” — Hodowla pekińskich piesków pałacowych Marii Jasieńczyk-Zbrożkowej w Rudkach k/Lwowa.

Nr. 52. „**Biały Dworek**” — Hodowla ow-

Uroczy przychówek pekińczyków w znanej hodowli Tazar — p. Tatiany Łabnowej w Piastowie pod Warszawą.

czarków podhalańskich Marii Jasieńczyk-Zbrożkowej w Rudkach k/Lwowa.

(Początek wykazu przydomków patrz zeszyt I rb. Kwartalnik — „Pies Rasowy”).

W I E Ś C I Z Z A G R A N I C Y

„Dog World” podaje, iż wreszcie uregulowano w Anglii sprawę nazwy **Lhassa-terrierów**, które teraz nazywają się Lhassa Apso i zaliczone są do grupy tybetańskich terrierów. Dawniej miał Lhassa Apso jeszcze nazwę „tybetański lwi pies”. Kennel Club of India rozróżnia: Lhassa-terriera, tybetańskiego terriera i tybetańskiego spaniela. Wszystkie te trzy odmiany hodowano dawniej w Anglii pod

wspólną nazwą tybetańskich terrierów. W ojczyźnie swej, Tybecie, jest ten nieduży, 25—30 cm wysoki pies, świetnym psem pasterskim, a nawet obronnym.

Długa i gęsta sierść sięga do ziemi, musi być gładka, nie kręcąca, w dotyku miękka, jednak nie jedwabista. Uszy długie, zwisające, ściśle przylegające do głowy. Oczy średniej wielkości, koloru ciemno-

brązowego. Ogon noszony na grzbicie. Maść czarna, ciemnoszara, brudnoszara, żółtoszara lub mieszana z tych umaszczeń, a nawet z domieszką białej.

Czeskie pismo „Kynologie” podaje ciekawy sposób określania czasu miotu u suk. Biorąc ze średnią $62\frac{1}{2}$ dnia jako okres ciąży, określa najniższą granicę na 56, a najwyższą na 65 dni. Jak wiemy, ten długi okres niepewności jest bardzo ciężki dla hodowcy. Otóż stwierdzono, że na 12—24 godzin przed porodem ciepłota opada u suki do 37°C , a nawet do $36,5^{\circ}\text{C}$.

Spolszczył D. Mins.

CZWORONOŻNY LISTONOSZ.

Fort Little Rock i Fort Harris, pod osłoną których utworzyły się niewielkie osiedla myśliwych rozmaitego pokroju oraz handlarzy, są najbardziej na północ wysuniętymi wypadami cywilizacji na Alasce. Trzonem obu tych miejscowości są niewielkie garnizony i stacje pocztowe, za pośrednictwem których utrzymuje się komunikację ze Stanami Zjednoczonymi, Kanadą i resztą świata cywilizowanego. Mimo, że dwa te punkty oddalone są od siebie o blisko 200 km, istnieje między nimi regularna komunikacja pocztowa. Od 10 lat funkcje listonosza pełni „książę Dabby”, potężny i do wilka podobny pies rasy eskimoskiej, który raz w tygodniu przekazuje na swym grzbicie puszkę aluminiową z przesyłkami pocztowymi.

Wierny ten i sumienny listonosz czworonożny w czasie 10-letniej swej służby przeżył niezählone i niebezpieczne nieraź przygody, borykając się ze strasznymi nawałnicami, zwymi blizzardami, ze stadami głodnych wilków oraz ze złymi ludźmi. Przeważnie „książę Dabby” drogę między obu miejscowościami odbywa sam jeden, tylko wtenczas, gdy puszka blaszana zawiera przedmioty wartościowe lub ważne informacje urzędowe, dodaje mu się do pomocy jeszcze dwóch czworonożnych towarzyszy.

Cała Alaska zna i kocha „księcia Dabby” i jego pomocników i wszyscy trzej pozostają pod specjalną opieką wszystkich myśliwych, żołnierzy, drwali i handlarzy.

Ubiegłą jesieni zdarzyło się pewnego tygodnia, że „książę Dabby” nie przybył na czas. Odczekano jeden dzień, drugi dzień, a kiedy i trzeciego dnia nie było go w Fort Harris, zorganizowała się ekspedycja ochotnicza dla poszukiwania zaginionego. Zalarmowano wszystkich myśliwych, a kilku żołnierzy wyruszyło na nartach do Little Rock, gdzie także już zauważono nieobecność psa. Po kilku dniach trzeba było przerwać poszukiwania, ponieważ nie napotkano żadnych śladów czworonożnego listonosza. Zaczęto się już oglądać za jego zastępcą, kiedy pewnego dnia zaginiony pojawił się we Fort Little Rock wychudzony, zmizerowany, pocharatanym, ledwie powłóczać nogami. Cała załoga prześcignęła się w pielegnowaniu biednego psa, który też po pewnym czasie rzeczywiście odzyskał siły i podjąć mógł swoje dawniejsze obowiązki. Jakie przy-

gody przeżył w swej nieobecności, zapewne zostanie tajemnicą na zawsze.

Ostatnio Fort Little Rock był widownią rzadkiej uroczystości. Ze wszystkich stron zgromadzili się tam myśliwi, handlarze, policjanci i żołnierze, by uczestniczyć w uroczystości jubileuszowej 10-lecia służby „księcia Dabby”. Komendant fortu przed frontem załogi, przy dźwiękach hymnu amerykańskiego udekorował wiernego funkcjonariusza państwowego wysokim odznaczeniem. „Książę Dabby” z godnością przyjął tę dekorację i przez 24 godziny czuł się bohaterem dnia, potem jednakże stał się znowu obowiązkowym listonoszem, odbywającym swoją drogę z puszką aluminiową na grzbicie wśród nawałnic i lodów, poprzez góry i doliny, puszcze i lasy. (KK). („Kurier Poznański”).

W JAKICH GODZINACH WOLNO PSOM SZCZEKAĆ.

Gnieźnieńska gazeta „Lech” podaje notatkę dotyczącą oryginalnego zarządzenia wydanego przez policję bułgarskiego miasta Lom w walce o spokój nocny mieszkańców. Zarządzenie to brzmi w dosłownym tłumaczeniu następująco: „Psom wolno szczekać tylko w godzinach od 21 do 24 i od 3 do 6. Kotom zabrania się miauczeć przez całą noc. Wszelkie przeciwko temu wykroczenia będą surowo policyjnie karane”.

Z W Y D A W N I C T W

Pod powyższym tytułem wyszła z druku nowa praca znanego kynologa, Nadkomisarza P.P., Alojzego Grimma — Kierownika Referatu psów służbowych w Komendzie Głównej P.P., którą szeroki ogół prawdziwych miłośników i przyjaciół psa przyjmie niezwodnie z zadowoleniem i uznaniem dla jej autora. Popularnie napisany i treściwie ujęty ten podręcznik chowu i szkolenia psa przyczęstny się niewątpliwie do spopularyzowania hodowli psów nadających się do celów służbowych i wypełni dotkliwą lukę w naszej literaturze kynologicznej w tym zakresie. Już побieżny rzut oka na formę ujęcia tematu świadczy, iż książkę opracował specjalista w tej dziedzinie, a bliższe zaznajomienie się z treścią podręcznika upewni nas bezapelacyjnie, że napisał ją doskonaly znawca życia i obyczajów psa, który przez długie lata bezpośrednio dotykał się tych spraw.

Miło nam tu podkreślić, że wskazując na rasy psów odpowiednich do celów służbowych, autor zwraca uwagę również na naszego owczarka podhalańskiego, którego przydatność do roli psa-towarzysza została przez Pol. Państw. wypróbowaną w porozumieniu z Pol. Związkiem Hod. Psów Rasowych.

Praktyczny ten podręcznik zawiera przeszło 100 str. druku oraz liczne doskonałe rycin. Wydany jest schludnie na dobrym papierze. Cena 2 zł. 50 gr.

M. T.